

UDVARHELYVÁRMEGYE HIVATALOS LAPJA

SZÉKELY-UDVARHELY

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMIVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

UDVARHELYVÁRMEGYEI KOZSÉGI ÉS KÖRJEGYZŐK EGYLETE, AZ ÁLTALÁNOS TANÍTÓ-EGYESÜLET ÉS A GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egészévre 8 K. Félévre 4 K. Negyedévre 2 K. Külföldre egész évre 12 korona. Papok-, tanítók-, gazdasági egyleti tagok- és közs. előjáróknak egész évre 6 K. Tanító-egylet tagjainak, közs. és körjegyzőknek 5 K. — Egy példány ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

BETEGH PÁL.

Főmunkatárs: **FÜLEI SZ. LAJOS**

HIRDETÉSI DIJAK: Hivatalos hirdetések 100 szög minden szög 4 fillér, azonfelül 2 fillér, magánhirdetések 1 cm.-ként 6 fillér, többszöri közlésnél 4 fillérért közöltnak. Nyílt-tér sora 1 K. Hirdetés és nyílt-tér díja előre fizetendő. — Megjelen hetenkint egyszer: **vasárnap.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **BETEGH PÁL** könyvkereskedése, könyvnyomtató és könyvkötő üzlete (Kossuth-utca), hova minden e lapot érdeklő közlemények, előfizetések, kir. postatakarék és Clearing számla 10,489. sz. és hirdetések intézendők. — Kéziratok vissza nem adtnak. M. kir. postatakarék és Clearing számla 10,489. sz.

Karácson.

(F—i.) Mintha már hallanám a karácsoni harangok szelid zengését! Oly édesen, oly megnyugtatóan szólnak a szívhez...

Mint valami mennyei szózat, bejárák a hótól csillogó mezőket, a paloták és kunyhók lakóit. Áldott emlékek boldog érzelmekkel töltik el a sivár életet...

Légy üdvöz szép karácson!

Vallásos érzelmeink akkordján fölcseeng az angyalok éneke, a világ legszebb himnuszja:

„Dicsőség mennyben Istennek!

Békesség a földön a jóakaratu embereknek!”

Ebben a két mondatban ki van fejezve a keresztény religiónak fenséges értelme és boldogító erkölcstana. Ez a két mondat testi és lelki életünknek, földi és mennyi hivatásunknak útját világosítja meg...

És mi hittel, reménnyel, szeretettel járunk a bethlehemi jászolyban fekvő kisdédhez, ki egykor a világot átalakító nagy munkái között diadalmasan elmondhatta magáról: Bizzatok bennem, mert én meggyőztem a világot, (Ján. 16, 33.

Jézus, a mi lelkünk királya ketté osztotta a történelmet. Az ő születésétől kezdődik az új id őszak, mely eddigelé, kétezer esztendőn keresztül, fényesen igazolta a kereszténység államalkotó és fenntartó erejét.

Az ókor nem tudott hinni, azért volt oly tájékozatlan; nem tudott remélni, azért volt oly kétségbeesett; nem tudott szeretni, azért volt oly barbár... Ámde megjelent Jézus. Evangeliumának fénye megváltoztatta a föld színét, megdöntö a zsarnokság trónjait, a bálványok oltárait s új alapra fekteti az egész társadalmat. S hogy kiegyenlítse azt a sok ellentétet, mely a társadalom legtöbb bajainak forrása: első és legszebb törvényül állítja fel a szeretetet.

Csak ennek a szeretetnek szárnyain lehet felemelkedni Istenhez, ki maga az örök Szeretet. Ez a fénylő csillag vezet el bennünket Jézushoz, ki mindnyájunkért feláldozta magát *ut omnes salvos faceret*.

Ez a szeretet békítse ki sorsával a szegényt és hintsen könyörületet a gazdagok szívébe. Mert a társadalmi feladatok megoldásáról nem elég az ész, hanem szív is kell hozzá s még érzés az emberiség iránt. Nem muszáj, hogy valami kiváló tulajdonságaink legyenek, de egy kicsi szívünknek mégis csak kell lenni...

Az érettünk szegénynyé lett Megváltó születési ünnepén gondoljunk azokra is, kik éheznek és fáznak. Hiszen érettük is született az Urjézus. Hadd örvendezzenek ők is! Az Isten sokszor egy darab kenyérrért árulja az ő országát...

A szegény nép el van merülve a mindennapt élet godjaiba. Küzd, fárad a kenyérért. A közügyekért csak akkor tud hevülni, mikor hivatott vezérek viszik eszményibb élet felé. És ennek igaz útja a vallásosság, mely az élet minden viszonyai között nemcsak az egyénnek, de az országoknak is legbiztosabb menedéke. Machiavelli mondása szerint az államokat csak azok az elvek tartják fenn, a melyeknek megalkotásukat köszönhetik.

Küzdjünk tehát az igaz vallásosság érdekében! Nagy szolgálatot teszünk a szegény népnek és ennek a szegény hazának. Mert eltekintve minden szubjektív felfogástól, be kell lássuk, hogy a vallásnak általában tisztító, nemesítő hatása van népünkre s bármily sivárságban is éljen, az ünnepekkel visszatérő sok édes emlék, ártatlan gyermekévének gyönyörét varázsolja szívébe s

A „SZÉKELY-UDVARHELY“ TÁRCSÁJA.

Egy hatásos gyógymód.

(A „Székely-Udvarhely“ eredeti tárczája.)

Annyi bizonyos, hogy Bimbóné feltűnő cifrán ruházkodott, de hogy honnan? az már sokáig bizonytalan volt mint a cigányok üdvössége, mivelhogy Bimbó Márton szegény ember volt. Ugyanis nem volt egyebe egy puskánál, melylyel úgy hébe-hoba vadászni járt; az asztalára is csak akkor került valami szájaizére való, ha egy-egy nyulat hozhatott, vagy a más asztalánál ehetett, egyébkor nagypéntekiesen élt. Ho-ho! volt még 8—10 tyuk is, régebb még több is, de azok egyre-másra apadtak, s mindig akkor, ha Bimbó távol volt. Valahányszor egy tyuk oda lett, mindig megtudta a szomszédság, mert Bimbóné annyit „kárpalódott“ hol az ültre, hol a görényre, hol a rókára, hol erre, hol arra, hogy Bimbó maga is — vadász ember lévén — „nem átalotta szégyenleni“ a sok csete-patét. Egyszer aztán honnan, honnan nem, fujni kezdett a szél, zörögni kezdtek a falevelek, jöni-menni kezdtek az asszonyok — mint az Orbán lelke — s lett olyan „nyüszletés“, lett olyan sugás-bugás, hogy Bimbó is meghallotta.

— Hé asszony! — mondja Bimbó Bimbónénak — rég nem laktam kedvem szerént, vess abba a

tarisnyába 1—2 napra való kenyeret, mert el akarok menni a havasra vadászni.

Ne menjen el „haja-é“, úgy sem lesz szerencséje, aztán meg is foghatják s baj lesz belőle, mert nincs bilétje.

Már az nekem mindegy, ha van, ha nincs, erősen rám jutott s mennem kell, különben is érzem a fülem viszketéséről, hogy szerencsém lesz. Ha egyébként nem, csak azért is el kell mennem, hogy valami munkát keressek.

Bimbóné tudta, hogy a férje ha a havasra megy csak másnap jöhet haza, feltarisznyált hát s utnak eresztette. Nyári idő volt, délután 4—5 óra körül, midőn Bimbó indulatoskodni kezdett; mikor az utczakapuig ment, megállott s rávetette balszeme sarkát az udvaron jövő-menő tyukokra, a mikor meg kiment a kapun, mondani kezdte magában: „ma hust eszem, ma jól lakom, akármi legyenek, ha ma jól nem élek“. A hogy a faluból kiment lakásával szemben, az erdő szélén kiválasztott egy alkalmas leshelyet, honnan pompásan haza nézhessen. Hol ülve, hol fekvé azon gondolkozott hogy, hogy volt s hogy lesz? Egyszer úgy két óra múlva meglátja a háza ajtaja előtt az ő „könyörületes“ feleségét s hallja azt is, a mint kiabálja: pity-pity-pity-pity-pity!

— Ehe! ma egy tyuk megint oda lesz, de nem baj, mert azt én eszem meg; ne korogj édes hasam, — (itt megtapogatja gyomra vidékét) — mert ma hust kapsz.

Lassanként a nap alászállott, utósugárai megaranyozták a hegyeket, végre a szürkülettel elcsendesedett a nappali láрма is. Bimbó uram lábra állott s lassan, csendesén evezett hazafelé; meg-megállott, hallgatózott, végre elérkezett a kertjéig s mintha fáradt lett volna, akkorát sohajtott egyet, mintegy cselédkenyér. Egy fél óráig lehetett ott a kertje büttyénél, mikor a kapu megnyekkent. Még türt, még várt s hát egyszer a vele szemben levő ablakra „firhang“ került. Egyet-kettőt ismét sohajtott, a fejét megtekergette, majd tűzbejött, mint a Kapeza Marczibá lova, de azért óvatosan „kárászzkodott“ az ablak felé! Az ablak alatt megállva, be-benézett egy kitört ablaktányér helyén s ha mindent nem láthatott is, eléget hallott a nyíláson keresztül. Megtudta, hogy Dani komája van ott, azt pedig, hogy az asszony hust ránt, könnyű volt megérezni. Beszélgetésük-ből is ki vett annyit, hogy rég ismerik egymást, Addig s addig áldogált az ablak alatt, míg a kapu ismét „megnyikkant“, valaki az ajtóra ment, kopogtatott, de azt mondta egy hang belülről, hogy „künn tágas, benn szoros“. Ez a kicsi zavar okozta, hogy Bimbóné a hust lábasostul együtt éppen abba a ládába tette bele, mely a Bimbó leshelyéhez legközelebb volt. Mikor az a valaki eltávozott, Bimbó azonnal az ajtóra ment s szokása szerént csak annyit mondott:

— Ereszsz be hé! mert én vagyok

azt igen sokszor jó cselekedetek termő talajává teszi.

*

Hallom a karácsoni harangok szelid zengését! Oly édesen, oly megnyugtatóan szólnak a szívhez...

S millió sóhajban megcsendül az ének,

A polyába takart ég, föld Istenének,

— *Megcsendül az ének:*

Az égből dicsőség, itt éljen hit, béke,

Ez az emberiség biztos menedéke.

— *Itt éljen hit s béke!*

Gazdákat érdeklő minisztertanácsi döntések.

A kormány legutóbb a következő elvi fontosságú határozatokat hozta: A szántás, végeztessek bér gőzekével, nem ipari, hanem mező munká. Vasárnapon — minisztertanácsi döntés szerint — gőzekével végzett szántás nem közigazgatási, hanem bírói utra tartozik. — A közös legelőre hajtandó állatoknak csordákba való beosztása a földművelésügyi miniszter határozata szerint a községi elöljáróság, illetve birtokossági tanács ügykezelési hatáskörébe tartozik. Idegen területen való vadászás esetére, ha többek ellen tétetik följelentés és ha az egyik panasza a kihágás vádjára alól felmentetik — a belügyminiszter határozata szerint — a többi tettestársakra vonatkozó elmarasztalás hivatalból megsemmisítendő.

Vármegyei közgyűlés.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága ez évi III. rendes közgyűlését f. hó 19-én kishalmgyi Hollaky Arthur főispán elnökle alatt tartotta meg. A főispánt Daniel Gábor dr. vezetésével Jung-Cseke Lajos, Sándor Mózes, Gyárfás Endre és Sándor Ferencz b. tagokból álló küldöttség hívta meg s a bizottság lelkes éljenzéssel fogadta.

Hollaky főispán a következő igen tartalmas beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Mielőtt tanácskozásainkat megkezdendők, engedjék meg t. Uraim! hogy a lehető rövidséggel méltassam azokat a kormányintézkedéseket, melyek a közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről szóló 1901. XX. t.-cz., továbbá a vármegyék pénz-

tári és számvetőségi teendőinek ellátásáról szóló 1902. III. t.-cz. rendelkezései alapján a közelebbi időben bocsátattak ki és a melyek 1903. évi január hó 1-én lépnek életbe.

Ugy a hivatkozott törvények, valamint azok alapján kibocsátott „Szabályzatok” és „Utastások”, jelesen a vármegyei, a jegyzői, a közigazgatási bizottsági, a községi és járási gyámügyi ügyviteli szabályzatok, továbbá a kézbesítési utastás, valamint a pénztári, a számvetőségi és a gyámpénztári utastások valamennyien régen érzett hiányt pótolnak, az eljárást a közigazgatás egész vonalán az egyszerűsítés mellett egységesítik és rendezik s a gyakorlati élet követelményeinek megfelelőleg korszerűleg szabályozzák. Ezenkívül a vármegyei pénzkezelés és számvitelnek rendszerváltozása, mely ezen teendőket jövőre a kir. állampénztárakra, illetve a m. kir. pénzügyigazgatóságok mellé rendelt számvetőségre ruházza át, a vármegye közönségét oly terhektől mentesíti, melyek súlyos vagyoni felelősséggel vannak egybekötve. Épen ezért, ha tekintetbe vesszük azt az előnyt, melynél fogva a vagyonek kezelésével és ellenőrzéssel járó munka és felelősség jövőre a pénzügyi hivatalokra hárul, de azért a vármegye rendelkezési joga épségben marad, csak örömmel fogadjuk a rendszerváltozásra vonatkozó törvényeket és utastásokat, melyek korántsem az államhatalom mindenhatóságának növelésére, hanem a törvényhatóság önkormányzati jogának teljes épségben tartása mellett a vagyonek kezelésére és biztosítására szolgálnak. A legnagyobb megnyugvással és elismeréssel fogadjuk tehát ezeket a törvényhozási és kormányhatósági intézkedéseket, melyek közigazgatásunk terén korszakot alkotnak és a melyekért méltán illeti meg a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnökünket a törvényhatóságnak hálás elismerése.

Ezuttal tisztelettel bejelentem a t. közgyűlésnek, hogy a folyó évi mostoha gazdasági termés és elemi csapások következtében fenyegető inséges állapotra való tekintettel belügyminiszter ur Ó Nagyméltósága a községi inségügyi bizottságok által összeírt munkaképtelen szegények részére, indokolt felterjesztésem folytán 8000 korona inségsegélyt kegyeskedett engedélyezni, mely összeg az egyesek részére hetenkinti 1-1 koronás részletekben fog kiosztatni.

Tisztelettel kérem a t. közgyűlést, méltóztassék elhatározni, hogy ezen jótéteményeit belügyminiszter urhoz a vármegye közönségének köszönete felirat útján kifejeztessék.

Öszinte örömmel emlékezem meg e helyre is azon látogatásról, melylyel dr. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter ur Ó Nagyméltósága folyó évi október 29. és 30-ik napjain vármegyénket megtisztelte.

Ez a magas látogatás egyfelől kedvező alkalmul szolgált arra, hogy Székelyföldünk és népünk iránt kiváló előszeretettel viseltető földművelésügyi miniszterünk az itteni helyi viszonyokat személyesen megismerje, mezőgazdánkkal és birtokosainkkal érintkezzék, másfelől alkalmat nyújtott arra is, hogy gazdasági egyetünk emlékiratban jelezze azokat a kívánalmakat, melyek földművelésünk és mezőgazdaságunk fejlesztésére és istápolására a közeljövőben volnának teljesítendő. Ez a magas látogatás biztatásul szolgálhat székely gazdaközönségünknek arra nézve, hogy a viszonyok mostohasága folytán ne csüggedjen, hanem iparkodjék és munkálkodjék, mert a szorgalmas gazda felsőbb támogatásra is számíthat.

Mai közgyűlésünk tárgysorozatában sok fontos tárgy foglal helyet.

Meg vagyok győződve, hogy a törvényhatósági bizottság t. tagjai ez alkalommal is a megszokott tárgyilagossággal és vármegyénk jól fel-fogott közérdekeinek figyelembevételével fognak a tanácskozásban és határozathozatalban részt venni.

Van szerencsém a megjelent tagokat szívesen üdvözölni és becses figyelmüket kérve, a közgyűlést ezennel megnyitottnak nyilvánítom.

Az elnöki megnyitó után Daniel Gábor dr. képviselőházi alelnök, biz. tag szólott és indítványára Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszternek és a vezetése alatt áldásosan működő összkormányának a közigazgatás egyszerűsítését és a vármegyei pénzek állami kezelését stb. illető üdvös törvények és rendeleteikért a tvh. bizottság elismerését felirat útján kívánja kifejezésre juttatni s ezt egyhangulag elhatározza. Ugyisintén az elnöki megnyitóban foglalt indítványt is határozatilag kimondja. Majd a napirend megállapítása következett.

A kormányrendeletek során az eddig számvetőségeknek és pénztári hivatalnak használt határozatból álló helyiséget az államkincstár részére díjtalanul engedte át a bizottság. A vármegyei utkaparók nyugdíjszabályzatát megalakították és a közuti alaphoz segélyt szavaztak. A meg. sz. és gyámpénztár állami kezelésbe való átadásához Sándor Mózes és Török Albert dr. bizottsági tagok küldettek ki. Ezután az egyes átiratok kerül-

Mig Bimbóné „megrökönyödve” állott egy kicsit, addig Dani koma is „tájolt”, miután azonban nem volt menekülés, szokás szerint készülni kezdett hazafelé. Bimbó nem győzte várni az ajtó kinyitását, hát ajtóstól ment be, azután az ajtót visszacsínálta, bezárta és köszönt.

— Adjon Isten jó estét komám! Ejnye beh jó, hogy itt kaptam!

Hogy Dani koma fogadta-e a köszönést, vagy nem, nem tudható; csak annyi bizonyos, hogy valamit „motyogott”, hanem az már kézzelfogható igazság, hogy megint „tájolt” és menekülni szeretett volna.

— Hát komám úgy siet? Maradjon egy kicsit nő! Jöjjön üljön le! s azzal megfogta s úgy leültette egy csizmadia-székre, hogy a szék is, Dani koma is „megnyekkent”.

Dani izgett-mozgott, mintha kényszerből lett volna.

— Ne nyugtalankodjék úgy komám! tán nem vacsorált? Ne busuljon, mert mindjárt lesz itt vacsora.

Dani koma hol az ajtóra, hol az ablakra nézett s mig azzal foglalkozott, hogy miképpen meneküljön: addig Bimbó felnyitotta a ládafedelét s hát csodák csodája! nemcsak hus, hanem egy kupa mézes pálinka s egy tál sütemény is van egymás szomszédságában.

Brávó! Éljen! Ez aztán a matéria!

Bimbó nem szólott a feleségéhez semmit, hanem sorba kirakta az enni és inni valót, aztán ismét dicsérni kezdte:

Tudja komám! ez mind olyan portéka, hogy akárki megnyalhatná a száját utána, különösen ez

a pálinka; soha ilyen jót nem ittam, a mikor megkomásodtunk, akkor ha ittam ilyen mézes pálinkát. Hát ez a hus, hát ezek a sütemények! aj, aj beh okos volt, a ki kitalálta. Jó szívvel látom komám! Vagy kend már ett? No jó! Egészség utána!

Bimbó evett és ivott, közbe-közbe kérdezősködött:

— Te asszony! meg vannak-e a tyukok mind?

Nem ilyenformán vesztek-e el a többiek is?

Az asszony hallgatott.

— Hát kend mit szól ehhez komám?

— Én biz azt, — mondja lassan Bandi — hogy ha azt az ajtót kizárná, kimennék egy kicsit.

— Ho-ho! várjon csak egy „szőtőmnyit”! Nézze komám! látta-e ilyen közlőből ezt az én puskaamat?

Dani erre a szóra elsápadt.

— No! ha nem látta, most nézze meg jól!

Dani reszketni kezdett.

— A kakasát meg így huzzák fel né!

Az Isten ő szent felségének a szentséges nevére kérem komám, eresszen el!

— Eleresztenélek, de még nem magyaráztam meg mindent.

— Ne magyarázzon nekem semmit, mert úgy is tudom, mit akar.

— No hát jó! nem magyarázok, hanem kérdezek; de jegyezd meg, hogy ha mindent úgy nem mondasz, a hogy történt, a magyarázatot tovább folytatom. Hány tyukot ettetek meg?

— U-u-gy 12-t.

— Hogy kaptatok össze?

— A-a-addig izent, a-a-addig hitt ez az asszony, mig ide csalt.

— Elég! most téged nem bántlak, de ne felejtse el, hogy a puskáról való magyarázatot nem végeztem be s ne is várd, mert ekkor a puska csöve beszél. Elmehepsz!

Szt. Pál az oláhokat nem hagyhatta hamarább ott, mint Dani Bimbókat.

— Na! ezzel végeztem, most rajtad a sor asszony! Tőled nem is kérdezek semmit, mert úgy is tudok mindent. Állj fel erre a puliszkafőzőre s győnd meg a bűnödöt!

Az asszonynak nem volt kedve felállni, hát Bimbó tette rá; most elévette a puska, ráfektette a csövet egy az asszonytól ölnyi távolságra álló székkarjára, hogy ne rezegjen.

— Meggyöntál-e asszony?

Bimbóné sirt, könyörgött, megesküdött a mennyi szent van mindenikre, a nagyokra is, az aprókra is, hogy többé félre nem lépik, csak most legyen kegyelem. Nem használt.

— No; most 3-ig olvasok s akkor lövök. Egy, kettő, három! A puska elsült.

Drrrr! Brrrr! A puliszkafőző nagy csörömpöléssel összeomlott, az asszony pedig elaléltan a földre roskadt.

— Na! evvel is végeztem.

Bimbó ezen ceremónia után az asztalhoz ment s nyugodtan evett és ivott. Biztos volt a felől, hogy a feleségében kárt nem tett.

Bimbóné az ijedséget kiheverte, Dani komájával többé nem old-köt. Most nem cifrálkodik. Ha egy szem cseresznyét kap, azt is megosztja férjével.

József János.

A „SZÉKELY-UDVARHELY” 1902. évi karácsoni melléklete.

Karácsoni idill.

Almámban már rég látlak
Szép karácson! — alig várlak.
Itt vagy, itt vagy nemsokára,
Tündérvilág aranyára.
Darabka rész a szép mennyből,
Hol angyalok járnak le s föl.
Gyűjtve a sok csecsebecsét,
Ki se mondhatnám a becsét...
A szivárvány köténykébe
A sok minden alig fér be:
Aranyfáról almát szednek,
Az ezüstről diót vesznek.
Meg-megrázzák, potyog sorba
Tarka-barka mézczukorka...
Aztán egy barlangba térnek,
Hol sokezer törpe fér meg.
Ezek gyártják a sok bábut,
Dobot, puskát, kardot, ágyut,
Labdát, sipot, fénykarikát,
Nyulat, cziczát, kis paripát,
Mindent, mindent... ezerszámban,
Miknél szebbet sohse láttam.
Megrakódva mindenképpen,
Sorba állnak utrakészen.

Csingi-lingi! — szól a csengő,
Angyal-ének égből zengő.
Suhognak az angyalszárnyak,
A szent estén földre szállnak.
S a hol kis gyermeket tudnak,
A kulcs lyukán általbujnak.
Gyermekszemre álmot hozva,
A mamákkal tanácskozva,
Mindjárt a dologhoz látnak:
Szép karácsonfát csinálnak,
Telerakják minden jóval,
Nem is mondhatom ki — szóval.
De a siró, rossz gyermeknek
Biz'a korbácsot is tesznek...
Reszket a fény minden ágon,
Gyermek szemén édes álom.
Álmaik közt égből járnak,
Tündérekkel elmókáznak.
A mulatság igen tetszik,
Felébredve, újra kezdik...

Margit minden szépet kapott,
Mert kedves volt, szót fogadott.
Laczi szolgált egy virgácsra
S rágyújtott egy nagy sirásra...

Fülei Sz. Lajos.

Karácsoni történet.

Nem, így nem gondolta a jövőjét. Gyermek-
éveiben merész és nagy reményeket fűzött az
élethez. Hisz annyiszor mosolygott neki a sze-
rencse és hintett utjára illatos rózsákat...

Oh, az akkor volt, mikor pajkos kicsi lány
volt. Bátyjai már nagy fiúk, kamaszok voltak, a
mikor ő még az abcé titkaiba lett beavatva. Apja,
anyja, Ernő és Károly bátyjai elkényeztették. Élő-
játékszernek tekintették, ellentmondás nélkül tel-
jesítették minden kívánságát és boldognak érezték
magukat, ha hangos kacaját hallhatták, vagy
nagy, kék szemei sugároztak az örömtől...

És ma?... Szülei rég elköltöztek és Ernő
bátyja is konok betegség áldozatául esett. Csak
Károly él talán még. Ki tudhatja?

Több, mint öt éve, hogy eltűnt. Tán mégis
csak elemésztette magát? Búcsuzó levelében,

hogy ama szívtelen hölgynek bizonyára nem szerzi
meg ezt az örömet. Oly rajongással szerette ezt
a hölgyet, egész életét, minden érzelmét neki
szentelte. Csakhamar azonban tapasztalnia kel-
lett, hogy forró érzelmeit csalfának, érdemetlen-
nek szentelte és az élettől duzzadó, vig fiatal
ember kinjait csak az a remény enyhítette, hogy
törhetetlen hűsége az imádott leányt meg fogja
hatni és végül mégis sikerülni fog neki őt oltár-
hoz vezethetni.

De reményei egy csapásra megsemmisültek
és ábrándozásaiból kegyetlen módon ki lett sza-
kitva. A leányt más jegyezte el. Károly tartott
attól, hogy ezt túl nem éli. Ivásnak adta magát,
elhanyagolta hivatalát, elzüllött és egy nap...

Hogy dobog Erzsike szíve, ha a gonosz
órákra visszaemlékezik. Még látja szétdult arcát,
kinos arcvonásait, még maga előtt látja, a mint
elbucszuk tőle, állítólag azért, hogy napi köte-
lességeinek teljesítése után lásson. Oh, ő akkor
mindjárt sejtette, hogy Károly bátyjában valami
végzetes elhatározás érlelődött meg. De Károly
csak kitérő választ adott neki és megnyugtatta...
Azután jött az a levél, oh! bár soh'se kapta
volna meg!

Most egész árvára maradt a nagy városban.
Semmi rokonérző szív, senki, a ki törődött volna
vele. Eddig zeneleczkék adásával tartotta fenn
magát, most visszavonult, szégyelte, hogy bátyja
ismeretlen helyre eltávozott, nyomtalanul eltűnt.

A bensejében tobzódó első vad orkán után
a bánat és könyek órái következtek. Elhatározta,
hogy kézimunkával keresi meg kenyerét, ne kell-
jen annyit érintkeznie emberekkel. Keservében
csak egy vigasztalója volt — a munka. Kora reg-
geltől késő estig dolgozott és azután is kelle-
tlenül tette félre munkáját, pihenés és nyugalom
csak gondolatait, kedélyét foglalkoztatták és mar-
czangolták. A ki a világ zürzavaros zajában soha
sem állt egyedül, önmagára hagyatva, a ki a lelki
visszavonultság sivárságát sohasem érezte, az nem
ösmerheti a magába zárkózottság kinjait.

Erzsike oly szívesen áhitozott azután, hogy
egy rokonérző szívhöz közeledhessék. De sokkal
félénkebb volt, semhogy társaságot keressen,
kedélyállapota sem serkentette erre. Tört remé-
nyek, melyekből oly sok jutott osztályrészeül, bi-
zonyára nem bátorították arra, hogy idegen embe-
rekkel közömbös, semmitmondó udvariassági frázi-
sok árán ösmeretséget kössön. Sivár egyhangu-
ságban multak napjai. Látszólag érzéketlen és
apothikus külső alatt bensejében folyton irtózat
vihar tombolt és rágódott szíven.

Bátyját, mint eltűntet és elvesztettet rég
elsírta már és mégis mindig reménykedett még,
hogy valaha viszontláthatja. Oly szívesen remé-
lünk, hajszojzuk kedvencz gondolatainkat, ha egye-
dül vagyunk. Erzsike lelki szemei előtt megjelent
Károly déleczeg alakja, czirogatta és megcsókolt
őt — fájdalom, csak képzeletben. De hogyan volt,
hogy ez az álomkép azonnal eltűnt, valahányszor
más valakire gondolt, más valakire, a ki oly deli,
oly csinos, oly férfias és oly nemes. Hogy ki volt?
Istenem, ki tudhatná ezt? Erzsike maga soha-
sem ösmerte, csak sejtette. De hogy léteznie kell,
azt érezte, határozottan remélte, sőt éppenséggel
biztosan tudni vélte.

Vajjon fel fogja-e keresni Erzsikét, vajjon
fel tudja-e majd találni rejtekhelyén, a hol szem-
látomást elhervad?...

És ismét fehér hólepel borította a házakat
és utcákat. Erzsike is úgy érezte, hogy szíve
körüli jégkéreg képződik. Szinte borzongott arra a
gondolatra, hogy ismét egyszer bekövetkezik az a
nap, melyet gyermekkorában mindig oly áhitozva
várt. Karácson - közeledett. Míg más hűlő

estére, addig nála az arra való emlékezés csak
kinos érzületeket keltett. Kivel örülhessen világos
mécsű, dusan megrakott és gazdagon diszitett
karácsonfa mellett a Megváltó születésén? Ki
adná neki figyelmessége tanujelét valami aján-
dékkal, vagy kinek adhatna ő ajándékot? Kinek
hozott but-bánatot, hogy vele ezen a szent na-
pon szíves őszinteséggel kibékülnie kellene?

Mily másképp volna, ha itt lenne Károly és
ő, — ő, kit még nem is ösmert. De nem volt-e
még fiatal, nem őrizte-e meg erényeit, nem volt-e
Istennek tetsző és szorgalmas? Szemérmes visz-
szavonultságában, ernyedetlen munkásság közti
magánosságában keze serény tevékenysége révén
egy kis megtakarított pénzre tett szert és meg-
lehetős bizalommal tekinthetett volna jövője elé,
ha folytonos mélasága nem keserítette volna
el életét...

Karácson estéje van! Elszállította volt kész
munkáját, egy esése teát akart még magának
főzni s aztán nyugalomra térni. Minek is maradna
ébre? Buzgó imát rebegett, egy-két darabka fát
rakott még kis kályhácskájába — és ekkor ko-
pogtattak az ajtón.

Egy küldöncz lépett be, kezében csillogó
karácsonfával, hóna alatt nagy csomaggal.

— Kenderesi Erzsike kisasszony? — kérde.

— Én vagyok, válaszolt Erzsike. — De
mégis azt hiszem, hogy téved. Valószínűleg a
szomszédnak szánták ezt a küldeményt. Ott sok
az apró gyermek. Vigye csak oda.

— Oh nem, kisasszony. Ez egészen bizo-
nyosan az öné. Az az ur, a ki nekem e tárgya-
kat átadta, határozottan ideutasított. Nem tehe-
tek róla, de itt kell hagynom ezt a holmit.

— Én meg nagyon szépen köszönöm, de
nem fogadom el. Vigye csak megint el!

— Hogyan? — hangzott a folyósóról egy
mély hang. — Te visszautasítod az ajándékomat?

— Károly! — kiáltott föl Erzsike velőtrázó
sikolylyal.

— Igen, Károly, legjobb barátjával Oszkár-
ral. Itt vagyok, egészséggel és jókedvvel! Jer a
keblemre, drága hugom! Ime, Oszkár, nézd meg
csak kis hugocskámat!

Itt volt hát egész valóságában Károly és
ő is; első pillantásra megösmerte őt, ő volt az,
a kit már oly régen szeretett, a kire várakozott.

Ez aztán ismét egyszer vig karácson volt!
Károly elmondotta, hogyan utazott tengerentúli
vidékekre, a hol megösmerte Vellei Oszkár
honfűtésével; hogyan tettek ott szert nagy va-
gyonra és hogyan akarnak most itt közös keres-
kedelmi cég alatt letelepedni. Barátja megunt a
folytonos köborlást, nyugodt otthont akar alapi-
tani és mivel az amerikai misszek sehogyse tet-
szenek neki, idehaza óhajt magának hitvestársat
keresni.

Melyik leányt szemelte ki magának? El-
találod-e, kedves olvasó.

Fenyő Márton.

Midőn hozsanna zeng...

Midőn hozsanna zeng feléd
És istenit a hízegő világ;
Midőn az életutadon
Csak pálmalomb van s illatos virág:
Ne szegd fűszkén az ég felé fejed,
A látszat kétes, vagy csalárd lehet.

Alázatosan menj tovább
A merre jó sorsod vezérel,
Kit ma a nép lelkébe vett,
Holnap keresztre szegezé fel.
Egymástól messze nem esett soha
A pálmalomb s a tövis korona.

Max Lajos

Karácsoni ajándék.

Mindenhová, szegény és gazdag házához be-
kopogtat s ajándékát elviszi a Jézuska, legalább
így szokták mondani. Épen csak mondják, mert
bizony: nem igaz. A milliók mit sem tudnak
róla, nem is sejtik, miaz az a karácsonfa, Jézus
ajándéka. Hiába írják még ragyogóbb színnel,
költőibb képekkel: hidegen olvassák — hogyha
elolvassák. De hát honnan is lenne? Én édes
Istenem! szegénységért, nyomorért, koldusrongyért
„vándorbotért” ki vett valaha csak egy fanyelű
bicskot is? Legfennebb jégvirágok, álomkepek s
hideg éjben tündöklő csillagok: ezek az ők
karácsoni ajándékuk. Ha már egyszer jönne, ha
valaha lenne már olyan karácson, a mikor valóra
: a költőknek az álma, a próféták jóslása,
: milliók reménye, szíve vágya, hogy ne lenne:
nyomor koldusa, szalmán didergő, éhségtől szen-
vedő embertárs a földön. Mikor lesz? Messze
jövendőnek határin sem dereng! S nem hogy kö-
zelednék, de mind hátrább, visszább a végtelen
kődbe, láthatatlanba vonul. Miért? Hiszen itt is,
ott is az én ajkam s a tiéd is a Jézust beszéljük
a Jézust hirdetjük! Székesegyházakban, egyszerű
templomokban a gazdag főpapok, a szegény lévi-
ták a Jézust predikálják! Róla zeng a költő
lelkesült próféta; az ink serege nagy foliansokat,
újságok iverit írják tele, csupán egyedül csak
Vele. S minél többet beszélnek, hogy ki volt, men-
től többször buzdítanak beszédben és írásban arra,
hogy tiszteljük őtet: annál inkább távolodunk tőle
s a nagy tiszteletben elfeledjük, hogy ki is volt
a Krisztus?! Oh nem! nem tiszteletet várt,
hanem hogy kövessük; hogy miképpen ő tett, mi
is akképp tegyünk. Ő nem kontarkodott az Atya,
dolgába! Ister né! a hatalom, az áldást Ő adja,
naponként kenyérünket Ő szaporítja meg. De mi
ezt nem tudjuk! Nagyobbak akarunk lenni a
Krisztusnál! A jó Isten helyett mi osztogatjuk a
mindennapi kenyeret. Természetesen mi csak egy
parányit, egy kicsiny szeletet adhatunk csupán, a
melyből az éhező millióknak milliomed része
hogya éhségét enyhít. De nagyra vagyunk ám
szelet kenyérünkkel, szemernyi jótéteményünkkel!
Nagy árt is követelünk s ki is vesszük érte! Egy
a tizek, százak, ezerek nevében birtokot foglal,
hivatali vállalt s a dus jövedelmet mohón zsebre
vágja! A milliók összehordják filléreiket, verejték
cseppekkel szerzett kenyérüket s az ezrek, a ke-
vesek dúsálva élvezik s a gyönyör asztalán, diva-
tunk oltárán ferde szokásaink bálványlábainál
eltékozolják. Millióké a föld, a barázda, erdő,
mező, rét, halom, hegy és völgy s mégis — egy
csepp a tengerhez — alig egynehányan szedik le
a csiráját, kincsét, gyönyörét, virágját, boldogító
mindenségét. Az állam, a haza, a nemzet minden
terhét, baját hordozzák, igazítják, ők a nép, a
millió karu lény s jutalmul annyit is alig kap,
mint a mennyit egy azok közül, a ki a hatalom-
hoz közel került, ki magasra hágott: munkanél-
küli ideje elűzésére egy orra alatt illatos szivar-
ban füstté bocsát. Nem! nem! értjük a Krisztust!
Hazudunk, midőn ráfogjuk, hogy ajándékot hoz,
örvendetes szép karácsoni ajándékot minden-
hová, szegény és gazdag házához egyaránt! Az
a szelet kenyér, a mit mi adunk, nem ajándék;
koldus alamizsna.

És ez nem elég! Szegénység és nyomor
mindig volt! A mindennapi kenyérért meg kellett
küzdeni, dolgozni örök időktől fogva. Az anyagi
egyenlőség merő ábránd, csalfa képzelődés, soha
be nem telő álomlátás. És hadd maradjon is
annak! De hogy a nyomort viselhessük, hogy az
áthidalhatatlannak látszó egyenlőtlenségeket ke-
vesbitsük, hogy legyen előretörekvés, nemes ver-
seny, szent harc, nagy küzdelem: ez már ezé-
lünk, mindennapi törekvésünk kellene hogy legyen,
kellene hogy legyen a népnek, a milliók nagy
sokaságának. De hiányzik, összerombolták az ala-

pul szolgáló erősséget! Kirántották lábai alól az
egyedül biztos talajt; lemetszették e czél felé
röpitő hatalmas szárnyát — a hitet. Igen — a
hitet. Bármily gunyosoly rángassa arczaitokat,
ismétlem — a hitet. Nem azt a hitet, a mely
szétdarabolta, elválasztotta az emberiség nagy
családját, e ymással szembeállítja ugyanazon nem-
zetnek fiait és leányait, a mely a maga számára
különböző jelekkel ékeskedő templomokat emel-
tetett, hogy a szegény nép nemcsak a felépítésé-
hez hordja a köveket s kapcsolja össze verejté-
kével e fővényszemeket, de gondoskodik, hogy
nagy számú szolgáló seregével fennálljon annak a
hazug elvnek tanítása végett: hogy az ember a
hitben sem egyenlő; nem azt a hitet értem, a
mely külső megjelenéseiben kápráztat, érzéket
ingerel, fanatizmusba hajt s gyűlölt ellenfelem
gunyolására s legmerészebb megnyilatkozásában
máglyája meggyújtására is fölbuzdít: azt a hitet
értem, a melyet mint megszentelő, lelket és szí-
vet betöltő érzetet, izmokat megacézoló hatal-
mat érezek, önmagában tudok, valahányszor újra-
ébredek s munkám, harcrom keresztjét, fegyve-
rét felveszem; azt a hitet, mely megtanít rá, hogy
„mindenütt és mindig velem van az Isten”, a ki
látja, ha hü vagyok, igazságos, becsületes, nemes,
viszont tudja, hogy bünt cselekszem, gonoszságba
járok és e szerint jutalmaz és büntet. Ez a hit
volt, ez a hit kellene a népnek! De ezt kiteptük
szívéből, midőn mi hitetlenül, istentelenül, a ha-
misság és álnokság útján siettünk czélunk, bol-
dogulásunk felé. A nép látta, látja a mi csele-
kedetünket; látja, hogy nem a hit Istene, de a
hazugság bálványja vezet diadalhoz s mit tehet
mást, mint a „hitetlenek székébe ült”, a „gono-
szak útján kezdett járni”. És ezt tehette és teheti
annyival inkább, mert mi magunk biztatjuk akkor,
a mikor érdekeink előmozdítása czéljából tanít-
juk a hazugságra, lelkiismerete megtagadására,
Istene elhagyására!

Nem! és sohasem földi nagyságok, tekinté-
lyek, hatalmasok, papi tejedelmek és irástudók
kellenek a népnek, de az a hatalmas Isten, a ki-
ről tudja, hogy megbünteti még akkor is a bünt,
a gonoszságot és hazugságot, hogyha azt az ő
nevében és dicsőségére követte is el.

Ennek a hitetlenségnek természetes követ-
kezménye a romlottság, az erkölcsi sülyedés. A
hitetlenség, a becsstelenség anyja. Kimondhatjuk
mint tapasztalt tény, hogy egész mélységében
meg van mértelyezve a népvilág. Akárhová szó-
litsd, akárhová állítsd: tize közül egy hogyha
becsületet viszen magával, a többi gondolatja,
terve, czélja: miképpen csaljon meg, játszdjon
ki önmagának haznára és a te károdra! De hát
rég tanítjuk, nem csoda, hogy már képesítve van
rá! Már rég csaljuk, kihasználjuk azokat, a kikre
rábizta jövőjét, boldogulását, hazáját, nemzetét!
Nem mi csaljuk szemelattára az államot, a köz-
intézményeket, midőn nagyképködésünkért és
semmittevésünkért busásan fizetjük magunkat. A
szegény napszámos hat napján a hétnek gör-
nyedve dolgozik s heti bére alig annyi, mint jó-
magunké, hogyha „hivatalos” ügyben egy órai
kirándulást teszünk! Igazság ez? A legnagyobb,
égre kiáltó jogtalanság, igazságtalanság!! Lehet,
maradhat becsületes, igazságos a nép, látva az
ily visszasságokat! Ismét nem!

Készítsünk a népnek karácsoni ajándékot!
Munkát, mezőt ereje kihasználására, tehetsége ér-
tekesítésére s ha hiven munkál: kapja méltó
jutalmát; adjunk hitet rendületlent és becsületet!
De előbb szerezzük meg magunknak, mert bizony,
bizony: hogy adhatnánk, mikor mi is ezek
nélkül szűkölködünk?!

Az lenne a Megváltó, a ki munkaszeretetet,
hitet, becsületet adna karácsoni ajándékul! Jöjj
nagy karácson s hozd nekünk millióknak ezt a
Krisztust, ilyen Megváltót!

Valaki.

Téli képek.

I.

Hideg, zimankós téli kép,
Viditni nem tud semmikép.
Sivár világa gondra hajt,
A lelkem egyre felsohajt...

Muló öröm: a dal, virág,
A fény, mosoly — s mit élet ad.
Szerencsénk perczekig nevet
S évekre hordjuk a sebet...

Megráz a lét, amint beszél,
Fejem felett süvölt a szél,
Szemembe vágja a havat:
„Fiam, csüggedni nem szabad!”

II.

Süvölt a szél kedve tartja,
A gazdagot nem zavarja:
Érez bőséget, meleget,
Fölösleget tart sok ebet.

Három lépésnyi távolban,
Ember haldoklik a hóban...
Azt zugják a fagyos szelek!
Könyörtelen szív ölte meg!

Szejké

Nem halt meg.

Irta: tartsafalvi Pálffy Aladár.

— Sokat jártam Nagysád, sok nővel ismer-
kedtem meg már, de ki szívemet lebirta vol-
kötni, olyanra még mostanig nem akadám. B-
akartam már mondani, rég akartam
szívem titkát, hisz már fél éve, ha-
mat e községben elfoglaltam — szólott Rápo-
Pista a nyerópataki kör orvosa, a fald legszé-
leányához a nyerópataki bálon.

— Ejh! hagyja ezt. Láttam és tudom, h-
szen valahányszor találkoztunk arczáról rítt le-
hogy mondani akar valamit, én gondoltam, hogy
mit s épen ezért kerültem, hogy alkalma ne le-
gyen hozzá...

— Eldob tehát egy forrón szerető szívet!?

— Dehogy dobom, sőt fel sem vettem, inkább
körömből ohajtanám száműzni, hisz nem akarom
előttem értéktelen holmikkal töltöni időmet. Bár
tagadhatatlan, hogy egyetlen intelligens ember, a
kivel szót váltani lehet ezen a vidéken.

— Jól van tehát! Vértő szívvel bár, de ke-
rülni fogom, hogy ilyen magamfajta értéktelen
holmikkal töltse idejét, de eljön meg az idő...
tovább nem folytathatta, az észbontó Syren nagy
nevetés között eltűnt a tánczó párok között.
Ott maradt a szegény orvos egyedül összetört
szívvel.

— Ezt érdemeltem hát én — sohajtott fel
miért büntetsz édes Istenem azzal engemet, hogy
szívembe oltod ezt az égő szerelmet az iránt, a
ki a kis kutyáját többre becsüli, mint engem, a
férfit. Elviselem ezt is, hisz egész életem nem
volt más, mint a szenvedések hosszú láncolata.
Egy szemmel több vagy kevesebb, az már aztán
mindegy, de azt hiszem ez a szem a legnehezebb,
ez a legelviselhetetlenebb.

Aztán kibotorkázott az ivóba, hol borba te-
mette azt a szörnyű fájdalmat, melynek párja
nincs e földön. Szeretni és kigunyoltatni, mennybe
készülni és a legsötétebb pokolba dobni, ez le-
het a sárteken a legnagyobb fájdalom.

* * *

Néma esend van a Zágony kastélyban. Már
egy hét óta fekszik a kastély tündére Zágony
Iren betegen élet-halál között. Meghűtötte magát
ama bizonyos bálon, midőn az orvost faképnél

szám.

d.

zejke

isme

vol

poza

n, b

hog

ne le

12.

káb

e ke

agy

fel

og

t, a

a, a

tem

tán

bb.

te-

rja

be

le-

lár

ny

gát

él

tárgyalás alá. Szatmárnémeti, Arad és Debrecen sz. kir. városok tvh.-nak az ujonczlétszám meleséről szóló törvényjavaslatok elvetése tárgyában a képviselőkhez intézett feliratait Deák Miklós szentmihályi unitár. pap, thbiz. tag magas pontú beszédben, történelmi visszapillantásokkal ajánlotta elfogadásra. Ellenben Ajtai János homodalmási, szintén unitár. pap, thb tag az állandó választmány ellenvéleményét ajánlotta elfogadásra. A bizottság a feliratokat egyszerűen tudomásul vette és vármegyénk tanítóinak alábbi memorandumát pártoló felirattal támogatja.

A vármegyei Gazdasági Egyesületnek a Magyar Földhitelintézet itt működő kirendeltsége főnartását célzó javaslatait egyhangulag elfogadta a bizottság s annak értelmében feliratot intéz a kormányhoz és átír a székelyföldi törvényhatóságokhoz. Az állandó jellegű pénzalapokat pedig Földhitelintézeti 4 százalékos jelzáloglevelekben helyezi el jövő évtől kezdve

A kör- és közs. jegyzők nyugdíj szab. módosítását megtagadja, ellenben a magán munkálatokért szedhető díjakról szóló szabályrendeletet jóváhagyta. Megállapították a napidíjak és átköltözési illetmények szabályrendeleteit is. A választások rendén az egyes bizottságokat kiegészítették, illetve újból választották. Tiszti főügyési helyettesnek jövő évre is Nagy Sámuel drt jelölték ki. A loavatási bizottság elnöke Daniel Lajos és h. elnöke Ugron Zoltán lett. Az áll. bíráló vál. tagjának Gyárfás Endrét választották meg, aki a kereseturi mezőg. biz. is tagja lett Orosz Lajos bírtokossal. A közig. biz. kilépő tagjait ismét megválasztották. Községi ügyek, kérvények és más napirenden volt tárgyak nyertek elintéztést — legnagyobb részben az áll. vál. javaslatai szerint.

Tan- és nevelésügy.

Valamennyi állami iskolai gondnokságnak, államilag segélyezett községi és hitfelekezeti iskolaszékek elnökeinek. Az 1903-ik évi január hó 1-én esedékes államsegélyekről szóló nyugták lát-tamozása ügyében felkérem az összes gondnok-sági és iskolaszéki elnök urakat, hogy a nyugtá-zám folyó hó 30-ára küldjék be. — Egy-antai megjegyzem, hogy a nyugták posta útján ajánlottan fognak visszaküldetni. A nyugták t e h á t c s a k i s p o s t á n k ü l d e n d ő k b e h o z z á m. Ezen nyugták jövő évi január hó 3-án fognak az illető elnökök nevére vissza-küldetni. Székelyudvarhely, 1902-ik évi december hó 20-án. Sziklay P. Gyula s. k., kir. tanfelügyelő.

Az udvarhelymegyei tanítók a következő feliratot intézték a Képviselőházhoz:

Milyen tisztelt Képviselőház!

Az udvarhelymegyei tanítóknak folyó év november hó 29-én Székelyudvarhelyen tartott általános értekezletének utasításából az összes megyei tanítók nevében — tekintet nélkül a jellegre — legmélyebb tisztelettel fordulunk a Nemzet Törvényhozó testületéhez, a mélyen tisztelt Képviselőházhoz segítségért azon kérelemmel, hogy az állami tisztviselők fizetésével kapcsolatosan tervbe vett állami tanítók fizetését magasztos hivatásuknak, előleges képesítésüknek megfelelően rendezni méltóztassék.

Az állami tanítói kar nemzetalkotó és fenntartó terhes munkáját szelid megadás-sal, kitartó küzdelemmel teljesítette a mult-ban és teljesíti mai nap, nemcsak az iskola falai között, hanem a nép nyers rétegében épp úgy, mint a társadalom szelidebb kö-reiben.

Nagy a súlya azon tehernek, melyet község, egyház, társadalom, nemzet tesz az állami tanító vállára; próbára teszi annak testi és szellemi erejét, munkaképességét; de mennyire nehezebbé válik az, ha annak munkása az anyagi gondok bilincseit kell zörgetnie maga után munkájának minden térein. Ezen bilincsektől szabadulni önzet-lenség; ezen bilincsektől megszabadulni nemzeti kötelesség.

A törvényhozók igazságérzetére, nemes szívük valódi érzelmére támaszkodunk és

kérdezzük: Lehetséges-e a tervbe vett 1000 korona alapfizetéssel a jelenlegi nehéz vi-szonyok között megélnie egy tisztességes családnak, melynek a társadalomban bizo-nyos helyet kell elfoglalnia s mely a társadalmi kötelességek egész súlyát kell hordoznia a jótékonyág gyakorlásában, az üdvösebb intézmények felkarolásában, a szegények istápolásában első sorban.

Amde a kétségbeesett apa képe tárul előnkbe, midőn a tanító gyermekének neveltetésére gondol. A tanítóóság 70% a félreeső helyeken, felsőbb intézetektől távol lévén, az elemi oktatásnál többet nem ad-hat gyermekének s ha felsőbb kiképezteté-sére kerül a sor, már az addig is csupán az éhenhalástól megmentett fizetésének teljesen felét egy gyermeke neveltetésére kell áldozni. Mi történik hát akkor az otthon-maradt négy-öt tagu családdal? ... A nyomor tanyájává válik! ... Nem célunk élénk színnel festeni és könyörületre tobor-zani a sziveket, hanem itt látjuk he-ye-n valónak feltárni a szomorú helyzetet, mely-ben a tanítóóság zöme szenved.

Maga a kormány az állami tisztviselők megélhetésének minimumát 1400 koronára, teszi. Miért hát éppen az állami tanító az egyetlen mostoha gyermeke a nemzetnek mely örökös szegénységre legyen kárho-zatva?!

A létfenntartás kérlelhetetlen parancs-szava kényszeríti a tanítót, a családapát, a férfit, hogy keressen, kutasson, megragad-jon minden eszközt, melylyel életfenntar-tását lehetővé tegye. De ez csak az iskola, a nemzeti fejlődés kárára történhetik. Adja hát vissza a nemzet tanítóját az iskolának és hivatásának!...

Az állami tisztviselői kar legalsóbb osztályának minimuma 1400 korona; az állami tanítóé 1000 korona. Ha már a fize-tés nagysága nem csupán a munkához, ha-nem a végzettséghez van mérve, még fel-tünőbb a tanítók erkölcsi sérelme, kik az érettséginek teljesen megfelelő idő kereté-ben jutottak kenyérhez és mégis felényi képzettségű tisztviselők alapfizetésénél 400 koronával degradáltattak alább. Itt a méltá-nyosság, igazság és nemzeti jog szent tör-vénye döntő forum lehet. A tanítóóság ron-gyai alatt tisztesség lakozik, melynek vé-delme nemzeti kötelesség. E sérelem nem-csak az állami tanítói kar, hanem az ország összes tanítóóságának sérelme!

A tervbevett fizetésrendezésnél csupán az állami szolgálat vétetett figyelembe. A tanító a nemzetnek egyenlő napszámosa, ha nem egyszínű kabátot is visel. Ugyan-azon elvek szolgálatában kell hogy tevé-kenységét kifejtse, nem lehet tehát a helyi viszonyok szülte állapotnak egyedüli áldo-zata. Mert ez ellen nemcsak a természetes logika, hanem az igazság szelleme tiltako-zik. Számíttassék be az összes szolgálati idő!

Az igazgatói tiszteletdíj azon adminis-tralis munkákért helyezettett kilátásba, melyek az iskola rendszeres és törvényes fennállásának irányát szabják meg. Már pedig ez úgy az egy, két, mint több tan-erős iskolánál — feltétlen elvégzésre vár. Ha a három és több tanerős iskola egyik tanítója 300 — 600 korona igazgatói tisztelet-díjat élvez, miért nem jut az egy és két tanerős iskola tanítójának is aránylagos díj ugyanazon munkálatért?!... Az egy és két tanerős iskola tanítója is némi tisztelet-díjban részesíttessék.

Az egyenlőség és jog elve parancsolja, hogy — habár külön gazdának kenyerét

eszi is a tanítóóság — egyenlő munkabért élvezzen. Az állami tanítók fizetésének ren-dezését csakhamar kövesse a községi és feleke-zeti tanítók fizetésének rendezése is törvény-hozási úton.

Mélyen tisztelt Képviselőház!

Összefoglalva tehát kívánalmainkat, a következőket kérjük:

1. Az udvarhelymegyei általános székely tanítóóság a lapok útján nyilvánossá vált állami tanítói kar fizetéstervezetét az összes tanítói karra nézve nemcsak anyagilag, hanem — főkép-pen — erkölcsi szempontból annyira sérelmes-nek tartja, hogy ennek kedvező megváltoztatását a szabad polgárnak biztosított jog alapján a törvényhozásnál tisztelettel kérelmezi.

2. Az állami tanítói kar javadalmazása annyi legyen, mint a mennyit az állam a vele egyenrangú más tisztviselőinek kilátásba helyezett.

3. Minden állami tanítónak nemcsak az államnál, hanem más iskolánál eltöltött szol-gálati éve figyelembe vétessék.

4. Az egy és két tanerős iskola tanítója is aránylagos igazgatói tiszteletdíjban részesít-tessék.

5. A községi és felekezeti tanítók fizetése is rövid időn belül — ugyanezen szellemben — törvényhozásilag rendeztessék.

A tanítóóság nyugodt lélekkel teszi sor-sát a Mélyen tisztelt Képviselőház kezébe, hol a jog, törvény és igazság szelleme az uralkodó.

Ily érzellemmel ajánlja alázatos kérését a törvényhozás figyelmébe.

Melyek után vagyunk a mélyen tisztelt Képviselőháznak

Székelyudvarhelyt, 1902. év november 29-én

az udvarhelymegyei székely tanítóóság nevében

alázatos szolgálai:

Szász Ferenc
ért. elnök

(Lakik Alsósímenfalván).

Tóth Vilmos
jegyző.

Egyházi élet.

Szent-Antal estély a jövő héten — tekintet-tel a szép karácson ünnepeire — kettő lesz. Egyik kedden 23-án. Rendezők: Göllner Béláné, Homolay Lajosné és Persián Jánosné. Programja: 1. Ének Szent-Antalhoz. 2. Szaval Hann Pepi kisasszony. 3. Énekel Jánosi Iluska kisasszony. 4. Felolvas Lukácsffy István dr ügyvéd. 5. Énekel Mihálovits Béláné. 6. Szaval Szabó Katinka. 7. Ének Lelkem lángadozva ég... A második: vasárnap 28-án lesz. Rendezik: Mántó Miklósné, Ferenczy Györgyné Péterffy Istvánné és Mántó Irénke kisasszony. Programját a jövő számban közöljük, azonban már most jelezhetjük, hogy érdekesnek ígérkezik.

Egyházi estély. A helybeli ev. ref. egyház vasárnap, decz. 21-én a kollegium nagytermében d. u. tartja harmadik egyházi estélyét. Ez alka-lomra is, az előzőkhöz hasonló, igen érdekes műsort állított össze a rendező bizottság, mely a következő: 1. Közének: Mint a szép híves pa-takra XLII. solt. 1 vers. 2. Megnyitó. 3. Szavalt. Bagossy Kálmán VIII. g. oszt. tanuló által. 4. Ének sőt: Varró Mariska kisasszony által, zene-kiséret mellett. 5. A vallás és a modern világ-nézet. Felolvasás, tartja Nosz Gusztáv, áll. fő-reáliskolai tanár. 6. Ének: Az egyházi vegyes dalkör által előadva. 7. Szavalt: Bod Etel kisasszony által. 8. Zárszó. 9. Közének: Szívünk vigszággal ma betölt. CI. dics. 1 vers. A belépés ez alkalommal is ingyenes. Önkéntes adományok azonban, a temető kert szegények karácsoni fölsegélésére szívesen fogadtatnak. Ezen estélyre az érdeklődő közön-séget tisztelettel meghívja: a rendező bizottság.

Különfélék.

Karácson.

Itt vagy, itt, a lelkünk kellőközépében
Karácsoni idill kedves, szelid képe!
Évről-évre megjössz, mindenkor új maradsz,
Gazdagnak, szegénynek boldog megnyugvást adsz.

Te mosolygó oázis a nagy Zaharában:
Életgondjaink közt, a világ zajában;
Hol a legszebb erény, az igaz szeretet,
Tőled kölcsönzi az életet, meleget.

Hozzon a Jézuska hű olvasóinknak:
A mik békét adnak, sebeket gyógyítanak.
Palota és kunyhó, telve szeretettel,
Legyen kibékülve a nehéz étellel...

— **A vármegyei szabadelvű-párt** e hó 18-án d. u. a megyeház kistermében tartotta közgyűlését, melyen Daniel Gábor dr képviselőházi alelnököt az országosan tiszteletben álló vargyasi Daniel-család igen tekintélyes tagját a vármegyei szabadelvű-párt egyhangúlag elnökének választotta. Ezután több országos fontossággal bíró ügyet beszéltek meg a Hollaky főispán indítványára elhatározták, hogy ezután a törvényhatósági közgyűlés elé kerülő hasonló tárgyakat állandóan a pártgyűlésben is megvitatják.

— **Tiszteletbeli főszolgabíró.** Hollaky Arthur főispán Szabady Tivadar szolgabíró, az oklándi járás h. főszolgabíráját tiszteletbeli főszolgabírónak nevezte ki.

— **Papi beköszöntőjét** Varga Dénes felsőrákosi unitár. pap ma tartja meg. E hó 18-án érkezett állomás helyére s a felsőrákosiak nagy ünnepséggel fogadták. Az ágostonfalvi vasútállomáshoz mintegy 15 szánon mentek elébe s itt Czirmay Lajos igazgató-tanító, a község végében Máthé János körjegyző és a paplakon Kádár János presbiter üdvözölte. Ma az egyházközség disztrakciót tart az új lelkész tiszteletére.

— **Unitárius istentisztelet.** A helybeli unitáriusok karácsoni istentisztelete folyó hó 26-án d. e. 11 órakor kezdődőleg a vármegyház termében tartatik, mely alkalommal urvacsoraszítés is lesz.

— **A Székely Dalegylet hangversenye.** A helybeli Székely Dalegylet 1903. január 4-ikén (vasárnap) a Budapest szálló disztermében Morascher Hugó zenetanár, karnagy vezetése mellett nagybőrszabású hangversenyt rendez. Az egész műsor oly változatosan és gazdagon van összeállítva, hogy egy valóban szép és élvezetes estélyre van kilátása az érdeklődő közönségnek. A program egyik fénypontját főispánunk zongorajátéka fogja tenni. Férőkar, vegyeskar, női- és szólókarok és duettekkel; hangszerzene, zimbálom, hegedű mind képviselve lesz. Előkerül egy nagybőrszabású mű is, Gaál F. »Rózsá temetése« cz. kitűnő darabja (férfi- és női szóprán szólóval és zongora kísérettel). Lesz női magánének s előadják a híres Brahms J. Cziganydalait (vegyeskar szóló és duettekkel, zongorakísérettel), a melyek már magukban valódi remekművek. A próbák már szakadatlanul folynak a legnagyobb buzgalommal s a fáradhatatlan Morascher mindent elkövet az est sikere érdekében. Egy ily hangverseny nem szorul dicsőítésre. Egyszerűen felhívjuk előre rá a közönség figyelmét s legmelegebben ajánljuk a szíves pártfogásba. A műsor közelebről közöltetik s a meghívók szétküldetnek. Hangverseny után táncz.

— **A felsőrákosi Hitelszövetkezet** az ágostonfalvi vasútállomáson építendő és berendezendő gabonaraktár céljaira 8000 korona államsegélyt nyert Darányi Ignác dr földmívelésügyi minisztertől.

— **A „Székelyudvarhelyi Tisztviselői Kör”** folyó évi december hó 28-án d. u. 6 órakor a Kör helyiségében tartja meg évi rendes közgyűlését, melyre a Kör tagjait ez uton is meghívja az Elnökség.

— **Miért nem szavaztak?** Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottságának e hó 19-iki rendes közgyűlésében határozták el, hogy a vármegye felügyelete alá tartozó pénzalapok kamatozás céljából hol helyeztessenek el. Az állandó választmány javaslata értelmében, igen helyesen az »Oláhfalvi és Homoródméti«, valamint az »Olaszteleki Takarékpénztár«-nak is juttattak, de a protekciós »Udvarhelymegyei Takarékpénztár«-nál elhelyezett alapok összege most sem kevesebb

200 ezer koronánál s mégis mi történt az elhelyezések névszerinti megszavazásánál? Az »Udvarhelymegyei Takarékpénztár«-ral közvetlen összeköttetésben levő tvh. bizottsági tagok szavazás előtt a közgyűlési teremből egyszerűen, tehát feltűnően kivonultak. Ebből a benmaradtak — és elnöki székéből történt nyilatkozata szerint maga a főispán is — azt következtették, hogy az Udvarhelymegyei Takarékpénztárért az intézet belügyeit közelről ismerő eltávoztak: szavazatukkal felelősséget vállalni — nem voltak hajlandók.

— **Az udvarhelyvármegyei gazdasági egyesület** e hó 18-án tartotta rendes közgyűlését, melyen a rossz idő dacára is a gazdálkodó közönség szép számmal jelent meg. Kishalmágyi Hollaky Arthur főispán, elnök rövid visszapihlantást vet az egyesület ez évi működésére, felemlíti azon üdvös kezdeményezéseket, a melyek megvalósulásuk esetén nagyban fogják emelni népünk jólétét. Fekőlt szavakkal festi azon — az egész közvéleményben nyilatkozó — üdvös mozgalmat, mely a székely nép érdekében úgy a társadalom, mint a magas kormány részéről megindult s melynek kifejezői egyrészt a székely kongresszus, másrészt Darányi Ignác dr m. kir. földmívelésügyi miniszternek székelyföldi látogatása, melynek üdvös eredményével rövid idő alatt lesz módja a közönségnek megismerkedni. Bejelenti a közgyűlésnek, hogy a választmány lépéseket tett az iránt, hogy a Magyar Földhitelintézet székelyföldi áldásos mentő akciója továbbra is fenntartassék, illetve még nagyobb körre kiterjesztessék. Mit tudomásul véve a közgyűlés, a személyi ügyeket intézte el. Számvizsgálókul Szabó István, Szőlősi Samu, Sándor Gergely tagokat, az elhalt Kemény Béla báró helyére választmányi tagnak Gyárfás Endrét, a ki eddig is a székelykeresztúri bikakiállítások alkalmával kiváló szolgálatokat tett — választotta. Az elnöknek az egyesület ügyeinek buzgó vezetéseért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. A jövő év munkaprogramjába felvett a tenyészkiállítások fejlesztése, vidéki gazdakörök alakítása, ezzel kapcsolatban népies gazdasági előadások tartása.

— **A székely-bazárt** Aradon e hó 18-án nagy ünnepséggel nyitották meg és a vármegyeenkben készült tárgyakról elragadtatással írunk az aradi újságok. A megnyitó beszédet Institoris Kálmán polgármester mondotta a nagy számban egybegyűlt előkelő közönség tetszése mellett A Székely-Öthon által rendezett gyönyörű kiállítás azóta valószínűleg bucsujáró hely lett s igen sok eladó tárgy már a megnyitás napján elfogyott. Aradra utazott városunkból Solymossy Endre tanár az iparfejlesztő bizottság képviselőjében, László Gyula kamarai titkár, valamint Koós Mihály miniszteri titkár a székelyföldi min. kirendeltség részéről. Az első napon 1000 korona bevétel volt a kiállításnak árucikkéből. Feltűnést keltettek: Hargita Nándor szakiskolai igazgató szobrászati művei, Lántzky Sándor szentkeresztbányai hohójának termékei, Solymossy Ágnes és Panna gyönyörű kézimunkái, Vízvány István székely butorai, Balázs Károly esztergályos- és taplómunkái, valamint Fülöp Dezső agyagipari disztárgyai, Pál Márton, Mohácsi József és Berkeci Dénes cserépedényei s általában az összes kézműmunkák tetszésben részesültek.

— **Község-ház felavatás.** Homoródkarácsonfalva közönségének f. hó 14-én nagy és szép ünnepe volt. Ekkor avatta fel új község-házat, ezt a szép és díszes épületet, mely a két hivatalos helyiségen kívül, boltot, koresmát, magánlakásokat stb. foglal magában. Az ünnepély d. u. 2 órakor kezdődött a nagy tanácsstermet megtöltő intelligens és székely közönség jelenlétében. Ben c z é d i Mózes tanító bravúrt csinált az általa vezetett székely vegyes ifj. dalkör énekszámaival, melyek közül a Hymnus és Szózatot a közönség is lelkesen énekelte. Megnyitó beszédet a h. főszolgabíró helyett és megbízásából Pál János jegyző tartotta, a felavató buzgó imát D e m e t e r Dénes unitárius lelkész. P ü n k ö s t i Géza ny. telekkönyvvezető az építés történetét adta elő, B á l i n t János főbíró pedig az épületet vette át gondozásba. S z e l e s Antal és B e n c z é d i Mózes ügyes szavatai között olvasta fel D e m e t e r Dénes »Székelyországi kép« című rajzát, szomorú példát állítván a kivándorlásról — a székelyek elé. (Az érdekes felolvasást lapunk jövő számában közöljük. Szerk.) Este két külön teremben tánczvigalom volt, mely reggelig tartott. Ugy a felolvasási ünnepségről, mint a tánczmulatságról megelégedve távozott el a vidéki közönség is s dicsővé a karácsonfalviakat.

— **Mindenki tudja meg,** hogy a legbiztosan szer különféle gyermekbetegségek (vérszegénység, angolkór, sápkór, skiofolúzis, tüdővész) letékezésének elhárítására a Zoltán-féle csu májola, mely teljesen szag- és íz nélküli, tápe nagy és könnyen emészthető. Üvegje 2 koron győgyosztárakban.

— **A denaturált iparsó ára.** A pénzügy niszter a denaturált iparsó árát 1903. évr követezőleg állapította meg: A tiszta ipa ára 100 métermázsán alóli mennyiségben mé mázsánként 3 korona 37 fillér, tisztatlan ipa 2 korona 97 fillér. 100 métermázsá vagy az felüli mennyiségnek pedig métermázsánként tisztánál 3 korona, tisztatlannál 2 korona fillért fog ezentul is kitenni, mely árban az ban a szigetkamrai iparsótelepen még mé mázsánként 18 fillér szállítási díj hozzászá tandó.

— **Hajnalozások eltöltése.** A főleg Homoró vidékén eddig szokásos ugynevezett karácson és új évi hajnalozásokat Szabady Tivadar ez idő szerint oklándi főszolgabíró hely tes a jelen éven elkezdve szigorúan betiltotta tánczoló ifjuságnak s ezzel kézzel fogható je adta annak, hogy a közérkölsről nem csak l szólni tud, mint sokan, hanem teszen is azok az eddig az ifjuság által lsván és Janos köszö tés, aprószenek és új év hajnalán a leányos h zak zenés üdvözlése alkalmából valósággal sz rolt nép érdekében, mert az ifjuság e napok kora hajnaltól templomozásig ingyenes részeg a lapotban roppant ordítással csatangolt az utcá kon, bosszantóan zavarva az ünnepek komoly m tóságát. Ezentul csak délután 5-től tíz óráig les zene és táncz megengedve. Mindenki a legőszin tébb elismeréssel és köszönettel adózik a fiatal szolgabírónak a valóban nagy horderejű es sá ját hatáskörében teljes joggal tett intézkedéseé Csak tovább, tovább, mert meg több ilyen sü gős orvoslast váró baj is lehet a nép között.

— **Hálás köszönetet** mondok dr Solymossy Lajosné, Doros Györgyné és Becsek Aladárnő nagyságáknak, hogy községi iskolánk szegény sorsu tanulóinak taneszközökkel való ellátására (nyolcz) koronát juttattak a fillérestélyen begyű játékpénzből. A midőn ezt a jótéteményt a agyon is sok szegény gyermek nevében is megkö szönöm, azon ohajtásomnak adok kifejezést, hog a segélyezésnek ilyen módja bár többször ism é lődnék. Lázár József, igazgató-tanító.

— **A községi és körjegyző urakat** lapunk kiadóhivatala ezuton értesíti, hogy a mult hó 26-án tartott jegyző-egyleti gyűlésen nyert meghatalmazás értelmében a szükséges nyomtatványokat elkészítette, úgy, hogy azok folyó hó 24-én átvehetők esetleg postára föladhatók. Akik tehát a nevezett napig ellenkező értesítést nem küldenek, azok címére kiadóhivatalunk a megrendelt nyomtatványokat és bekötött könyveket postára adja.

— **Gazdátlan milliók.** A kihuzott sorsjegyek részvények, záloglevelek stb. nyerevényei révén sok millió korona hever gazdátlanul az illető pénztárakban, egyszerűen azért, mert a kisorsos értékpapírok jogos birtokosai mitsem tudnak arról, hogy sorsjegyük ki van huzva. Hogy ezt példával is illusztráljuk, felemlítjük, hogy a Józsv-sorsjegyeknél a 279. sor. 15. sz. sorsjegy 20,000 koronás, az 1630. sor. 70. sz. sorsjegy 40,000 koronás, az 5660. sor. 99. sz. sorsjegy 30,000 koronás nyerevényt, a 4% Magyar jelzálog-bank sorsjegyeknél a 180. sor. 5. sz. sorsjegy 100,000 koronás, a 388. sor. 17. sz. sorsjegy 70,000 koronás nyerevényt mind e mai napig senki sem reklamáta, jöllehet e sorsjegyeket évekkal ezelőtt huzták már ki. Ennélfogva, a ki nek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak, arra nevez rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a járátása. Ilyenként ajánlható a »Pénzügyi Hírlap«, a melynek sorsolási melléklapját a Pénzügyi Utmutató a nagymélt. m. kir. belügyminiszter 32495. szám alatt mint teljesen megbízható szakközönyt az összes törvényhatóságoknak, rendezett tanácsu városoknak és a gyámhatósági jog gyakorlásával felruházott községeknek, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter 341. sz. a. mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közönyt a pénzügyi tisztviselőknek és a nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi miniszter 11041. sz. a. a szerkesztésénél követett irányelveknél fogva a hazai közforgalmu vasutaknak

alosan ajánlott. A lap előfizetői a januári
mal ingyen és bérmentve megkapják a Pénz-
és Tőzsdei Évkönyvet, a mely sok hasznos
valón kívül tartalmazza a kezdettől fogva
902. év végéig kihuzott, de kifizetés végett
átadni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és
levelek hiteles kimutatását, úgy, hogy e
vből bárki azonnal megláthatja, ki van-e
jegye huzva, vagy nincs. A „Pénzügyi Hir-
előfizetési ára egy évre. A Pénzügyi Utmu-
val és a Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyvvel
itt 5 korona, a mely postautalványon kül-
dő be a kiadóhivatalba, VII. Kerepesi-u
szám.

Gsarnok

Ha tervünk mind sikerülne...

Ha tervünk mind sikerülne,
S a sok csapás elkerülne,
Akkor veszne éltünk bája —
Minden éke tova szállna.

Hol küzdés van, ott az élet
Küzdelem az, a mi éltet
Kevés annak — ki nem tartja —
Emberjoga s öntudatja.

S ki e nélkül nagy fényt remél.
Annak hamvat hord csak a szél.
Boldog, kinek száz vész között
Ép bizalma meg nem törött.

Mert bár törjön ránk a gazság,
Fényt derít rá az igazság.
S szebb a fény, ha kemény a harc,
Édes siker a vert-kudarcz.

Kedvünk, szivünk attól éled,
Ha sikert így nyer a lélek.
Nemes szívvél és lélekkel,
A gonosztól félni nem kell.

S így a rosznak ádáz serge
Valahogy csak meg lesz verve.
De a ki nem küzd emberül,
Az életben az elmerül.

Kertész Albert.

Törvénszék.

I. A székelyudvarhelyi kir. törvénszéknél a
főtárgyalási tanács tagjai az 1903. évre: elnök
dr Bodolla Gábor kir. törvénszéki elnök, helyet-
tes elnök Mihály János kir. törvénszéki bíró,
bírák dr Voith Gerő, Demény Ferencz, Mihály
János, dr Göllner Béla és dr Grandpierre Károly
albíró. Főtárgyalási napok péntek és szombat.
II. A székelyudvarhelyi kir. törvénszéknél az 1903. évre
a vádtanács következőleg alakított meg: A
vádtanács elnöke dr Bodolla Gábor kir. törvény-
széki elnök, dr Voith Gerő és dr Göllner Béla
kir. törvénszéki bírók, utóbbi mint előadó. He-
lyettes elnök László Domokos, helyettes bíró De-
mény Ferencz kir. törvénszéki bíró. A vádtanács
rendes ülését csütörtökön tartja. III. A székely-
udvarhelyi kir. törvénszéknél a vétségi felebbe-
zési tanács az 1903. évre a következőleg alakita-
tott meg: A felebbviteli tanács elnöke dr Bodolla
Gábor kir. tvszéki elnök, bírák: dr Voith Gerő,
dr Simó Balázs és dr Göllner Béla kir. tvszéki
bírák. Elnök helyettes dr Simó Balázs, helyettes
bíró Demény Ferencz kir. tvszéki bíró. IV. A szé-
kelyudvarhelyi kir. törvénszéknél szervezett eskü-
döntő bíróság az 1903. évre a következőleg alakí-
tatott meg: Az esküdöntő bíróság elnöke dr Bodolla
Gábor kir. tvszéki elnök, helyettes elnöke László
Domokos tvszéki bíró. Az esküdöntő bíróság rendes
bírái László Domokos és dr Göllner Béla kir.
tvszéki bírák; helyettes bírák Demény Ferencz és
Mihály János tvszéki bírák. V. A székelyudvarhelyi
kir. törvénszéknél a polgári felebbezési tanács az
1903. évre a következőleg alakított meg: A fe-
lebbezési tanács elnöke dr Bodolla Gábor kir.
tvszéki elnök; rendes tagjai: dr Voith Gerő, De-
mény Ferencz, dr Simó Balázs és dr Göllner
Béla kir. tvszéki bírák. A felebbezési tanács el-
nökét helyettesíti dr Simó Balázs tvszéki bíró. A
tanács rendes bíráit helyettesítik László Domokos
és Mihály János kir. tvszéki bírák. Székelyudvar-
helyt, 1902. december 18-án. Tamási Péter kir.
tvszéki irodaigazgató.

Hivatalos rész.

Feloldott zárlat. Udvarhelyvármegye alispán-
jától. Sz. 17863-902. alisp. Sz. udvarhely város
polgármestere és valamennyi községi előjáróság-
nak. Közhirűtetel végett értesitem, hogy Székely-
keresztur község szarvasmarhaállományában jár-
ványosan uralgott ragadós száj és körömfájás
megszűnővén a vonatkozó községi zárlat feloldat-
tott, de a község továbbra is a vészterületbe ha-
gytatott. Székelyudvarhelyen, 1902. december hó
13-án. Alispán helyett: gróf Lázár, főjegyző.

**A vármegyék pénzkezelése és számvevőségi
teendői.** Udvarhelyvármegye alispánjától. Szám
15893-902. alisp. Valamennyi községi és kör-
jegyző urnak. A vármegyék pénztári és számvevő-
ség teendőinek ellátásáról szóló 1902. évi III.
t.-cz. életbeléptetése s a vármegyei központi és
gyámpénztáraknak, a számvevőségi ügykezelésnek
állami kezelésbe való átadása és átvétele iránt a
belügyminiszter ur ő nagyméltósága által 117,000—
902. szám alatt kiadott körrendelet alapján mi-
heztartás és szigorú alkalmazkodás végett a kö-
vetkezőket rendelem: A község kellő tájékoz-
tatása céljából a folyó évi december havában,
h e t e n k é n t l e g a l á b b e g y s z e r, a
szokásos módon közhirűre teendő, hogy: 1. A vár-
megyei központi és gyámpénztár 1902. évi de-
cember hó 31-én működését beszünteti. 1903.
évi január hó 1-étől fogva a vármegyei központi
és a gyámpénztár teendői a vármegye székhelyén
levő kir. állampénztár (adóhivatalra), a várme-
gyei számvevőség teendői pedig a kir. pénzügy-
igazgatóság mellé rendelt számvevőségre (szám-
vevőségi kirendeltségre) ruháztatnak át: ennél-
fogva az említett naptól kezdve, a vármegyei
pénztár és a számvevőség eddigi ügykörére vo-
natkozó minden beadványt és hivatalos levelezést
a kir. állampénztárhoz (adóhivatalhoz), illetőleg a
kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevő-
séghez (számvevőségi kirendeltséghez) kell csi-
mezni. 2. Mindazokat a járulékokat, melyek a
fennálló törvények és szabályok értelmében a
rendezett tanácsú városok és a kis- és nagyköz-
ségek által beszedendők és eddig a vármegye al-
ispánjához, illetőleg a vármegyei pénztárba vol-
tak beszállítandók (akár az 1903. évi január hó
1-étől kezdve esedékesek, akár pedig az ezt meg-
előző évekből származó hátralékok), ugyszintén a
közvetlen adófizetők által befizetendő járulékokat
1903. évi január hó 1-jétől kezdve, a vármegye
területén lévő illetékes kir. állampénztárakba
(adóhivatalokba) kell szállítani. Ha a befizetés
nem személyesen, hanem postautalvány vagy
pénzes levél útján történik: a községi előjáró-
ságok és az illető magánfelek mindig pontosan
jelöljék meg, hogy a beküldött pénzüsszegnek
egészben és részben mi a rendeltetése? (például
vármegyei utadóra és pedig kézi minimális — K
— f, ígás minimális — K — f, százalékos — K
— f, napszám minimális — K — f, késedelmi
kamat — K — f, összesen — K — f, községi
jegyzői nyugdíjjárulékra — K — f stb., összesen
— K — f.) 3. Azok a pénzüsszegek vagy érte-
kek, melyeket a vármegye alispánja egyes felek
részére, a vármegyei központi pénztárnál 1902.
évi december 31-éig kiutalványozott, 1903. évi
január hó 1-jétől kezdve, a szabályoknak megfe-
lelő módon, a vármegye székhelyén lévő kir. ál-
lampénztárnál (adóhivatalnál) vehetők fel. Ha a
jövőre az utalványozás nem a vármegye székhely-
én lévő állampénztárnál (adóhivatalnál), hanem
a vármegye területén lévő más állampénztárnál
(adóhivatalnál) történik: erről az érdekelt feleket
is értesítenie kell. A gyámpénztárból kiutalványo-
zott összegek ezentul is kizárólag a vármegye
székhelyén lévő állampénztárnál (adóhivatalnál)
fizetendők ki. 4. 1903. évi január hó 1-jétől
kezdve, a megfelelő okmányok bemutatása mel-
lett, a vármegye székhelyén lévő kir. állampénz-
tárnál (adóhivatalnál) kell befizetni azokat a ka-
matokat, vagy tőke törlesztési részleteket is, me-
lyek a magán felek által egyes vármegyei alap-
ból vagy pedig a vármegyei gyámpénztárból nyert
kölesönök után, akár az 1903. évtől fogva a jö-
vőben válnék esedékessé, akár pedig még az
1902. vagy azt megelőző évről hátralékként fenn-
állanak; viszont ezentul a vármegyék székhelyén
levő kir. állampénztárak (adóhivatalok) fizetik ki
azokat az összegeket (kamatokat), a melyeket a
vármegyei árvasszékek 1902. évi december hó
31-éig egyes kiskorúak vagy gyámok és gondno-
kok kezéhez utalványoztak, vagy 1903. évi ja-
nuár hó 1-jétől fogva utalványozni fognak. 5. To-
vábbá közhirűre kell tenni azt is, hogy a várme-
gye székhelyén lévő kir. állampénztárak (adóihi-

vatalok) a pénztárak átadásával és átvételével
járó munkálatok miatt a jövő évi január hó 1-jétől
15-éig a község részére csak délelőtt 8-12
óraig lesznek nyitva. Székelyudvarhelyen, 1902.
évi november hó 5-én. Damokos, alispán.

Apró hirdetések.

E rovatban minden szót 4 fillérért, vastagabb betűvel
8 fillérért közöl a kiadóhivatal.

KOCSIK

Használt kocsikat becserél és kijavit. 6-52

kiváló minőségben és olcsó
árakon állandóan
k a p h a t ó k;

Albert Péter

kovácsmesternél
Székely-Udvarhelyt.

Friss édesvizi hal

minden pénteken, valamint a ka-
rácsenyi ünnepekre nagy választé-
tékban jutányos árban kapható

GÁL JÁNOS

fűszerkereskedésében Székelyudvarhelyt.

Törlő- és táblaszivacsok

legnagyobb választékban, olcsó árak mellett a
„Székely-Udvarhely“ kiadóhivatalában kaphatók.

Legfinomabb czukrász-sü- temények

*Ernst György czukrá-
szatában Székely-Udvarhelyt*
(Főter, piacszor) kaphatók. Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Uj szabó-üzlet. Nagy Károly Homo-
ródoklándon ajánlja
uj férfi szabó-üzletét. Készít finomabb uri, vala-
mint egyszerűbb polgári öltönyöket is — olcsón,
szolid kivitelben. Vidéki megrendeléseket pinto-
sau teljesít.

Igen jutányos ár mellett

szereshetők be felnöttek részére kará-
csenyi és ujévi ajándék-tárgyak **Szentpé-
tery Gergelynél.**

**Képes és mesés
könyvek,** valamint más
alkalmi ajándéku legalkalma-
sabb tárgyak a „SZÉKELY-
UDVARHELY“ kiadóhivatalá-
ban kaphatók.

Szám 3166-1902.

kjegyzői.

Árverési hirdetmény.

Székelykeresztur város nagyközség által a
borítal és husfogyasztási adó beszedési jog f. év
december hó 22-én d. e. 9 órakor a község-
háznál nyilvános árverésen 1903. jan. 1-től de-
cember 31. napjáig, esetleg 1904. év december
hó 31-ig terjedő időre — a magas kincstárnál
fennálló mindennemű kötelezettség fenntartásával
— alérletbe adatik.

Kikiáltási ár évi 7200 kor. bérösszeg, mely-
nek 10 százaléka bánatpénzül leteendő.

Az árverés sikertelensége esetén ugyanezen
jogokra egy második árverés f. év december hó
29-én fent jelzett időben és e helyen fog meg-
tartatni.

Az árverezési feltételek a kjegyzői irodában
bármikor megtekinthetők.

Székelykeresztur, 1902. december hó 18.

Jakabházy Gábor
kjegyző.

Jakabházy Samu
k. főbíró.

DERZSI ÁRPÁD

épület- és
diszmu
bádigos

Székely-Udvarhelyt
(Szombatfalvi-utca, a kerületi betegsegélyző pénz-
tár mellett), elvállal minden é szakába vágó-
munkákat, u. m. **torony- és házfedést,**
őcska fedelek kijáratását. Raktáron tart-
mindenféle konyha eszközöket, házi szükség-
leteket, kertészeti cikkeket és fürdőkáda-
kat. Vidéki megrendeléseket lelkiismeretes pon-
tossággal teljesít. — **Költségvetéseket díjtala-**
nul elkészít.
h-26.

Szám: ad 5596—902. fszb.

Faarverési hirdetmény.

A homoródalmási közbirtokosság tulajdonát
képező s az ideiglenes üzemtervben 1901—1905.
évekre kihasználásra előírt 17.280 k. holdról a
hatósági becslés szerint 9262 m³ bükk műfa és
37.048 m³ bükk tűzifából álló fatömeg 15838
korona becsár mint kikiáltási ár mellett **1903.**
évi január hó 10-én délelőtt 10 órakor Homoród-
almás községhezánál írásbeli zárt ajánlattal
egybekötött nyilvános árverés útján becsáron
felül el fog adatni.

Az írásbeli ajánlatok az árverés megkezdése
előtt az árverés vezetőjének adandók át.

Az árverésen résztvevők a kikiáltási ár 10
százalékát 1583 koronát bántapénzben, avagy
ővadékképes értékpapirban letenni kötelesek.

Utóajánlat egyáltalában nem fogadtatik el.
Az árverési és szerződési feltételek a közbirtok-
ossági elnöknel Homoródalmáson megtekinthetők.
Homoródoklánd, 1902. évi december hó 7.

SZABADY TIVADAR
főszolgabíró helyettes.

NAPTÁRAK, író- és levélpapírok,
borítékok, ténták s mindenféle
nyomatványok és irodai szerek
DÚS VÁLASZTÉKA van a „SZÉ-
KELY-UDVARHELY” kiadóhivatala-
ban (BETEGH PÁL könyv-, papir-,
író- és rajzszerkesztése **Székely-**
Udvarhelyt.

Szám 4020 - 902. tlkvi.

Hirdetmény.

Telekfalva községnek az árvátfalvi II. Rész.
18. számú telekjében 1. 4., 5/1., 5/2., 6., 8. 10.
és 12. rendszám alatt felvett erdő és legelő bir-
tokok birtokszélyjegyzés következtében átalakit-
tatott s ezzel egyidejűleg azokra az ingatta-
nokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz.,
az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. évi
XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjoga-
nak bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX.
t.-czikkekben szabályozott eljárás a telekjegyző-
könyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan
fogantatosítatik.

Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1. hogy mindazok, a kik az 1886. évi
XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve a
§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában,
az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt ki-
egészítéseit, valamint az 1889. évi XXXVIII. t.-cz.
7 §. a) és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja
alján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886.
XXIX. t.-cz. 22. § alapján történt törölések érvény-
telenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket
hat hónap alatt, vagyis **1903. évi június hó**
20. napjáig bezárólag a telekvi hatósághoz
nyújták be; mert az ezen meg nem hosszabít-

ható záros határidő eltelté után indított törlési
kereset annak a harmadik személynek, a ki idő-
közben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára
nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX.
t.-cz. 16. és 18. §-ainak értelmében ideértve az
utóbbi §-t az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6.
§-ában foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos
tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondás-
sal kívánnak élni, írásbeli ellentmondásaikat hat
hónap alatt, vagyis **1903. évi június hó 20.**
napjáig bezárólag a tlkvi hatósághoz nyújták
be, mert ezen meg nem hosszabítható záros ha-
táridő eltelté után ellentmondások többé figyelembe
vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a tlkvi átalakítása
tárgyában tett intézkedések által, nem különben
azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken
kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás az
annak folyamán történt bejegyzések által előbb
nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban
sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdon-
jog arányában az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a

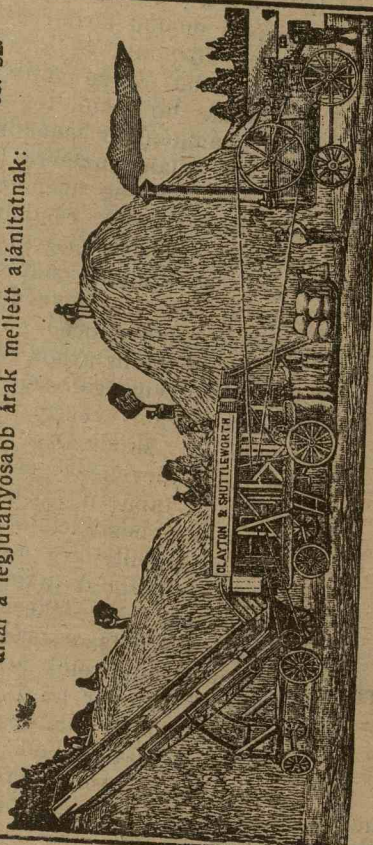
alján történt bejegyzését sérelmesnek ta-
tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérv
a tlkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis
évi június hó 20. napjáig bezárólag
be, mert ezen meg nem hosszabítható zá-
táridő elmulta után az átalakításkor kö-
téves bevezetésből származó bármintemü
ket jóhiszemű harmadik személyek irányába
nem érvényesíthetik, az említett bejegyzése-
dig csak a törvény rendes útján és csak
közben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmad-
mélyek jogainak sérelme nélkül támadhatják.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek
a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat
át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmin
szerü másolatokat is csatoltak vagy ilyenek
lólág benyújtanak, az eredetieket a tlkvi ha-
nál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi ha-
Székelyudvarhelyt, 1902. évi október hó

MIHÁLY,
kir. tvszéki egyes

Clayton & Shuttleworth
mészőgázdásági gépgyárak
Budapest Váci-körút
63. sz.
által a legutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobill és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgép, lőhere-cseplő, tisztító-rosták, kontolyozók, kaszáló- és arató-
gépek, szénagyújtók, boronák.

Columbia-Drill

legjobb sorvetőgépek,
szecskavágók, repavágók,
kukoricza-morzsológ,
daráló, őrlő-malmoz,
egytemes aczéi-elék,

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek

Készletes díjgyűjtemény
naira ingyen és bérmentve
küldelnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára

AIDA

MAROKKÓ
NOËMI

teljesen glicerín-mentes!

Valódi egyiptomi Vergő-szivarkapapir, tehát minden másnál a legjobb és
az egészségre nem ártalmas. Székelyudvarhelyt kizárólagosan nálam kapható eredeti mi-
nőségben és olcsó árakban. Nagy választék és állandó raktár: pénz-, dohány- és szivar-
tárczában, borostyán- és tajtékszivar-szipkák, valamint pipákban.

STOMATIN a legjobb száj- és fogápoló szer. Honi gyártmány. KIEL-
HAUSER-féle illatszerek és pipereszappanok gyári, raktára.

GÁL JÁNOS

dohány nagytőzsdéje és dohány-
különlegességek árudája

Székelyudvarhelyt (Kossuth-utca)

szivarkapapir és hüvely

Iskolahogedük
és hegedűfelszerelések
nagy választékban és olcsón kaphatók
BETEGH PÁL könyv-, papir-, író- és rajz-
szerkesztésében Székelyudvarhelyt.

FRANKLIN-JÁRSULAT

KIADÁSA

MAGYAR

REMEKIRÓK

55 KÖTET

SHAKSPERE

ÖSSZES SZINMŰVEI

6 KÖTET

ARUK EGYÜTT:

240 KORONA

KÜLÖN:

Magyar Remekírók 220 kor.

Shakspere 30 kor.

Most jelent meg a II. sorozat!

TARTALMA:
Arany János munkái II. kötet.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta
Riedl Frigyes.

Kossuth Lajos munkáiból.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta
Kossuth Ferencz.

Reviczky Gyula összes köl-
ményei. Sajtó alá rendezte és be-
vezetéssel ellátta Koröda Pál.

Szigligeti Ede szinművei I. köt.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta
Bayer József.

Vörösmarty Mihály munkái II.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta
Gyulai Pál.

Az öt kötetből álló első sorozat tartalma:

Arany János munkái I.
Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.

Vörösmarty munkái I.
Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

Tompa Mihály munkái I.
Sajtó alá rendezte Léway József.

Garay János munkái.
Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltán.

Csikó Gergely szinművei.
Sajtó alá rendezte Vahai Károly.

Minden könyvkereskedésben kapható.

Homoródszentmártoni Bíró Gábor.

— Történeti ballada: 1691-ből. —

I.

— »Isten veled bús gerliczém!
Majdan visszatérek...
— »Isten hozzád szívem párja!
Elhervadok érted...«

— »Óvjon az ég hervadástól
Nyiló rózsaszálam;
Sohse hidd: hogy ott — vénülök
Bécsi parókában!

Szavam zálogául: im, vedd
Hajambul e tineset;
S rámgondolva — könyük helyett —
Rá majd csókod hintsed...« —

II.

Furesa volt az álma
Gyerőfy Katának: —
Virágos kertjében
— Éjnek idejében —
Rút szörnyek kaszáltak...

Nagy rémületében
Szinte kővé vált ott:
Hogy szólni sem mert;...
Kutyafejű embert
Még soha sem látott!

Letarolt virágit
Sajnálta szívéből...
Pihegett hó keble —
Mint haldokló lepke —
S hullott köny szeméből...

Két rózsaszál nyilott
Közepén a kertnek...
Kedvesének szánta;...
S most — veszélyben látva —:
Sikoltva ott termett...

— »Irgalom...! kiálta...
S mély sohajjal ebred... —
Édes anyja volt ott
S ráborulva szólott: —
»Félek lanyom — érted...!«

III.

Szentmártoni kastélyban
Mi zajos vendégség van?
Öröme mulatnak
Bíró Gábor uramnak.

Ágyu dörög, kard csörög;
Pohár cseng, sarkantyú peng;
Zene zeng, andalító:
Palotásra* dalidó.*

Szüzek között daliák:
Czédrusok közt violák...
Ez a világ nagy lehet;
De párjukat nem leled!

Bíró Gábor lejt elül:
Arany haja kétfelül
A sarkantyujáig ér...
Egy labancz-grófságot ér!

Szép Gyerőfy Katával
A szerető párjával:
Vendégsereg csodálja...
Álmában is meglátja.

— »Hol a hajtincs szép Katám?
A szót megtartottam ám!
Nemde kicserélhetem?
Kell érte az életem...?«

IV.

Kigyult a szentpáli kastély,
Eget ver a lángja.
Fölgyújtotta kutyafejű
Tatárok hordaja.

Kutyafejű tatároknak
Tengernyi a száma!
Jó Gyerőfy azt se kérdi;
Ahol éri —: vágja.

De — ki merhet oceánt ki!?
Ebhordta tatárját,
Élni bagyná valamennyit:
Csak lelné Katáját!...

Dehogy leli!... Lóhalálba
Szentmártonba rögtön!
Uramöcsém Bíró Gábor
A torunkra jöjjön!...«

»Szurjad! vágjad az ebadtát!
Halál a pogányra!... — — —
...Több szót sem szolt; összeomlott
Darabokra vágva!... — — —

V.

Dózsa Zsófi becézgeti,
Kényezteti jó fiát:
Este-reggel az erkélyen
Fésüli arany haját.

Arany haja — mint a selyem
Csillog-villog, földig ér... —
»Édes fiam, világ kincse
Szép hajaddal föl nem ér!

Jutna tiz lánynak belőle;
Maradna mégis — elég:
Hogy — Katiczádon kívül — a
Lányok megirigylenek!

Mit szólsz hozzá? no, ne pirulj,
Jobb is lett volna talán: —
Édes fiam ne neheztelj —:
Oh, bár lettél volna — lány!...

Bizony-bizony... Kár ezért a
Szép hajért... — »Elég anyám!
Majd elvalik nemsokára:
Fiu vagyok én vagy lány...?

Tán biz azért Samu bátyám
Bécsben gyiklesöt visel...?
Haza vágytam! rossz levegőt
Szekely tudó nem szivel!

De mi zaj künn...? Mi dübörgés...!
Hej! Hamar a paripám!
Itt a tatár!... Lóra fiuk!
Szegény anyám!... Jaj Katám...!«

VI.

Kanyarog az Almás vize; talán szűk a medre?
Vagy sejtí: hogy ma, gyászos nap virradt a székelyre...
Selbujdosna, hogy ne látta szörnyű veszedelmét...
Haragos tajtek borítja hullámfodros keblét.

De hiába kanyarog; ni, éppen arra vágat
Mint fürgeteg, rabló népe vad tatárcsordáknak.
Kutyafejű tatárhorda orditva zúg, bömböl,
Kis szekely csapat elszántan vágat föl a völgyből.

Bíró Gábor — mint üstökös — előttük robogva...
Kardja villog, üstöke leng libegve-lobogva...
Földig érő arany haját aj, dehogy sajnálja!
Jó lovába sarkantyuját még mélyebben vágja.

Zápor szakad a fellegből... hajh! piros vérzápor!
Hull a tatár, hull a székely... hol vagy Biró Gábor?
Szederindák hosszú haját, össze-vissza fonják
S földre rántva bős tatárok nosza közre fogják.

Holtra-ebzett tatárnéppel a tér koszorúza,
Kétségbeesve harcol a hős; de baj esik újra:
Amint térdre hullva ontja a pogányt pogányra:
Hosszu haja bonyolódik a sarkantyujába.

— Ugy esett el... piros vére kicsordult szívéből...
De im, egy fehér galamb száll ott fölé az égből:
S szárnyacsattogva száll alá a vérrel szentelt
helyre...

Tán Katicza lelke volt s föl vele szált a mennybe?...

— Edes anyja a kastélyból véges-végig nézte...
Jézus, Márja! majd meghasadt a bús szíve érte!...
Eltemette... megsíratta... gyászolta haláláig —
De hős fia dicsősége manap is világít...

Biró Pál.

Művészet és irodalom.

A budapesti műcsarnok téli tárlatán harminczegy festmény ragadja meg a művészet iránt érdeklődők figyelmét. Mesteri alkotás mindegyik, rajza és színei révén a tárlat legértékesebb képzőművészeti alkotásai közül való. Az újabb magyar festőművészet legjelesebbjei megalkotói ennek a képsorozatnak, a mely előtt meghajolt a Képzőművészeti Társulat szigorú zsürije is, a mikor egytől-egyig mind a harminczegy elfogadta és kiállította a téli tárlaton. A mi természetes is, a mikor olyan művészek a képek alkotói, a minőknek Magyarország művelt közönsége Csók Istvánt, Márk Lajost, Hegedüs Lászlót, Geray Ákóst, Tull Ödönt, Gergely Imrét stb. ismeri. Csupa erős talentum, a modern magyar festőművészek legjobbjai. Az alkalom, mely a kiváló művészekből ezeket az értékes alkotásokat kiváltotta, maga is jelentős kulturális esemény: a „Remekírók Képes Könyvtárának” megindulása. Mikor ez a páratlan nagy irodalmi vállalkozás első és nagyszerű lépését megtette, egyhangú volt a kritika véleménye, hogy hatása nemcsak az irodalom terén lesz nagy, nemcsak a magyar közönség izlésének nevesítésére lesz hatással, hanem jelentős befolyást fog gyakorolni Magyarország szellemi életének minden ágára is.

Valóban az első hét kötet: Petőfi Kisfaludy Sándor, Tóth Kálmán, Shakspeare és Moliere szellemét nemcsak a nagyok műveivel terjesztette, hanem jelentős alkotásokra ösztönözte a magyar esztétikai irodalom és a magyar festőművészet legjelesebbjeit is. Így keletkeztek Ferenczy Zoltán, Junius (Zilahy Kiss Béla), Alexander Bernát, Haraszti Gyula és Endrődi Sándor nagyszerű tanulmányai a költészet említett nagyjairól és Neogrady Antal, Telegy László, Tull Ödön, Gergely Imre, Réthi Lajos illusztrációi, pompás képek minden kötetben, méltó megérzékítői a nagy költők poézisának.

Ha már ilyen jelentős eredménye volt az esztétikai irodalomban és a festőművészetben a Remekírók Képes Könyvtára első hét kötetén, természetes, hogy a szintén hét kötetből álló újabb sorozatnak, mely folytatása a szép kezdetnek, még nevezetesebb a hatása. Hisz ezuttal olyan nagy szellemek művei jutnak nagyságukhoz méltó diszú köntösben a magyar közönség kezébe, akik nemcsak ezt a nemzetet vezették lelkük erejével, elméjük fényével, hanem az egész emberiségnek vezérő szellemei. Tóth Ede, a magyar népszínmű megteremtője és Kisfaludy Károly, a magyar renaissance nagy alakja mellett ott vannak Berzsenyi Dániel, Madách Imre, Kossuth La-

mélyeséges tartalmát olyan kiváló elmék magyarírázzák jelentős tanulmányokkal, aminők Kossuth Ferencz, Bánóczy József, Dóczi Lajos, Palágyi Menyhért, Váczy János, Kemenes (Kemp) József és Várady Antal: a magyar esztétikai és irodalomtörténeti világ legjelesebb képviselői, mindegyik tekintély a maga szellemi körében.

Egyivásu velük a festőgárda is, mely az ecset tartalmát és művészetét használja fel a nagy szellemek megértésére s egyben a kötetek művészi díszítésére. Madách válogatott munkáit Zichy Mihálynak, modern korunk egyik legnagyobb, szinte páratlanul álló illusztrátorának képei díszítik. Berzsenyi Dániel, Szilágyi, Telegydi és Tull szólaltatják meg a színek harmóniájában, Tóth Ede népszínműveit Garay Ákos, a magyar népélet legkiválóbb rajzolója illusztrálta. Hegedüs László, Neogrady Antal, Stein János, Szilágyi Lajos és Tull Ödön Kisfaludy Károlynak festőtölmácsai. Schillernek, a németek nagy költőjének három világhírű magyar művész az illusztrátora: Benczur Gyula, Lotz Károly és Wagner Sándor, mindegyikük Európaszerte elismert nagymestere az ecsetnek.

Ime halvány, vázlatos felsorolásban a Remekírók Képes Könyvtára újabb hét kötetének poétai, esztétikai és művészeti tartalma olyan gazdag, olyan sokoldalú és olyan jelentős, hogy nem csak a magyar művelt közönségnek nemes gyönyörűsége, hanem esemény irodalmunkban és művészetünkben, amelyek a Lampel-Wodianer cég e nagy kulturális vállalkozása révén új és nagyszerű munkákkal gazdagodnak.

Hogy milyen jelentőségű a most megjelent sorozat, azt e rövidre fogott méltatásnál sokkalta ékeesszólóbban mutatja az az elismerés, amelyre a sorozat kötetét és különösen kettőt fogadott a magyar kritika. Különösen a Dóczi Lajos Schillerfordítása és Kemenes (Kemp) József Homérosz fordítása, amelyet irodalmi eseményképpen nem kisebb írók üdvözöltek, mint Tóth Béla és Alexander Bernát. Az előbbi külön tárczában méltatta Kemenes Homérosz fordítását, amely az líasz eredeti versmértékének megtartásával és nemcsak a külső formának, hanem a homéroszi szellemnek is mesteri kifejezésével hozta be a magyar irodalom kincsei közé. Azt az igazságot, hogy az összes élő nyelvek közül csak a magyar éri el a görög nyelvnek a klasszikus versformákra való alkalmazhatóságát, a Kemenes fordítása fényes példaképpen igazolja.

A Dóczi Lajos Schiller-kötete a nagy német poéta összes költeményeinek fordítása. Szinte már nem is fordítás, hanem az eredeti szellemének és formájának teljes megértése és megővése által való utánköltés, amelynek kifejező eszközét, a magyar nyelvet Dóczi mesterien kezeli. Alexander Bernát egyetemi professzort nemhiába ösztönözte valósággal nagyszabású tanulmány megírására, ez a kötet, amelynek jelentősége szinte vetekedik egy nagyszabású eredeti irodalmi alkotásával. Ha volna a Magyar Tudományos Akadémiának is, amint van a francziának, díjai a jelentős fordítások jutalmazására, Dóczi Schiller-fordítása a legnagyobb díjat érdemelné meg.

A kulturális élet mindenkor fejlődé e azt a törvényt mutatja, hogy a nagy szellemek termékenyítik meg korukat, alkotásra serkentvén nemcsak azokat, a kik az ő nyomdokon haladnak, hanem mindenkit, a ki szellemi munkát végez. A mikor nincsen ilyen világraszóló nagy szellem, akkor a régebbi idők nagyjainak terjesztése, műveik felújítása adja meg a lökést ilyen erőteljesebb fejlődésre. Ez a Lampel-Wodianer cég vállalkozásának kulturális jelentősége egész ülön esztétikai literatúrát és egész külön művészeti termelést hoz létre s terjeszt.

alien irodalmi és művészeti élet kiválóságait munkáit is. A mult nagyjai révén így támad kapcsolat a jelen alkotói és közönsége között.

És még egyet! A Remekírók Képes Könyvtára a hazai művészek alkotásain kívül közel hozza a magyar közönséghez azoknak a nagy külföldi mestereknek mesterműveit, a kik nagy költők, illusztráltak. Kaulbach, Piloty és Preller, a német festőművészet dicsőségei, azonkívül kiváló angol és francia festőművészek, a kiknek válogatott illusztrációi a magyar művészek alkotásaihoz együtt díszítik a Lampel-Wodianer remekíró adását.

Ez a nagy művészeti dísz is talán magarázatul szolgál annak a nagy sikernek, a melyre a vállalkozás mindjárt első kötetével aratott. Megmagyarázza a dolgot az a körülmény is, hogy a Remekírók Képes Könyvtára hiányt pótol, művelt közönség rég érzett szükségletét elégíti ki rendkívül kedvező feltételekkel. Az összes ötven kötetből álló könyvtár ára kevesebb, mint egy korona, a mely néhány korona hátréshozza is megrendelhető bármely könyvtárban.

Az én vágyam.

Sohse irigyeltem

A gazdagok sorsát.

Nem vágytam birni én

Egy-egy nagy palotát.

Nem néztem le soha

Senkit e világon

— Kicsiny kör volt mindig

Éltető világom.

Nem a magas házak

Felső emeletén,

Hol oly kápráztató,

Idegrontó a fény:

Kis lakás, a hova

Berepül a madár;

S a jó barát bátran

Bejön s otthont talál.

Szívet hoz, szívet lel

Utazó s ismerős;

Közös a kenyér, ha

Lágy, vagy kissé erős.

Lent a vágyam élni;

Köztük, kik szeretnek,

Oh! sok öröme van

A szegény szíveknek.

Jöjj el hát kis Jézus!

— Szívem legfőbb vágya.

Hozz sok ajándékot

A karácsonfára.

Öszd ki mindenkinek

A mit vár szív-lélek;

S ird rá: „Hogy egymást még

Jobban szeressétek.”

Gál Sándor.

Van a népnek szívében egy édes ösztön, mely bár századokig szunnyadt, de örökre ki-aludni nem fog, s ezen édes ösztön: a törvényes szabadság vágya és érzete. Nem lehet ezen ösztönt gátló törvényekkel elfojtani, mert féktelen rohanása gátokat rontva, kártékony lehetne. De hatalunkban áll azt hasznos törvények által a legnemesebb célra, hazánk nagyságának emelésére, s a nemzeti szorgalom és erő kifejtésére vezényleni.

Midőn honunk boldogságának sülyedésétől félhetünk, a támadható rossznak törvények által gátot vetni, nem annyira jussunk, mint kötele-

Székely borkereskedés

részvénytársaság

Székelykeresztúron
tisztá, finom zamatu

OROKAT

jutányos árakban. A közönség saját
védi meg, ha innen szerzi be szükségletét.

Forgalomban levő borai:

	1901. évi	40 fillér
(szénaverési)	1901. „	48 „
asztali	1895. „	52 „
nye	1892. „	56 „
er (piros)	1896. „	52 „
irmos	—	56 „
amáli	1896. „	64 „
g I.	1890. „	90 „
g II.	1896. „	72 „
gyka	1890. „	120 „

valóság, becsületbeli dolog megbecsülni,
ni a nagyközönség érdekét szolgáló intéz-
ketek. éhhetetlenség, gyámoltalanság ellen-
kezőt cselekedni.

4274—902.

Hirdetmény.

Gagy község telekkönyve birtokszabályozás
keztében az 1869. évi 2579. számú sza-
rendeletre képest átalakított és ezzel
jűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre
1886. évi, az 1889. XXXVIII. és az 1891.
t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának
nyilvánítását rendelik az 1892. XXIX. t. cz. sza-
rozott eljárás a tükvi bejegyzések helyesbíté-
kapcsolatosan fogantatottak.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelle-
s és a helyszíni eljárás a nevezett községben
1. évi január hó 20-ik és következő napjain
kezdeni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekelt, hogy a hitelesítési
yaláson személyesen vagy meghatalmazott
jelenjenek meg és az új tükvi tervezet el-
netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban
ik elő, mert a régi telekkönyv végleges átala-
sa után a téves átvezetésből eredhető kifogá-
at jóhiszemű harmadik személyek irányában
bő nem érvényesíthetik;

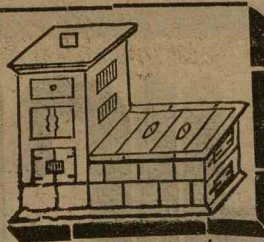
2. mindazok, a kik a tükvben előforduló be-
yzésekre nézve okadatolt előterjesztést kíván-
t tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje
tt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás fo-
ma alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseit
igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz
ajdonjogot tartanak, de tükvi bekebelezésre al-
almas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az
1886. XXIX. t. cz. 15—18. és az 1889. XXXVIII.
cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges
latokat megszerezni iparkodjanak és azokkal
ényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda-
assanak, hogy az átruházó tükvi tulajdonos az
ruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval is-
erje el és a tulajdonjog bejegyzésére engedé-
t nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az
on többé nem érvényesíthetik és a bélyeg és
eték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt kö-
etelésére vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb
og van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az
y bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdono-
ai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmez-
ék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása
égett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert el-
enesetben a bélyegmentesség kedvezményétől
elesnek.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság,
Székelykeresztúr, 1902. évi október 10-én.

VERESS,
kir. albiró.

PAPP ZAKOR
ENDRE
VASKERESKEDÉSE
Az „Arany Kaszá”-hoz
SZÉKELYUDVARHELYT.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint
vidéki közönség igen becses figyelmét fel-
hívni dusan berendezett

vaskereskedéseme.

Nagy raktárt tartok mindennemű leg-
jobb minőségű rudvasakban, főző és me-
legítő kályhákban, épület- és butorvasa-
lás, konyhaberendezési cikkek, minden-
nemű szerszámok legjobb acélból, gondo-
san készített változatokban. — Legjutá-
nyosabb ár és pontos kiszolgálás mellett
eszközök. — Szíves partfogást kérve,
jegysek PAPP ZAKOR ENDRE
vaskereskedése az „Arany Kaszá”-hoz.

Egy Hallwood
fizetőpénztár „öt”
más gyártmányu
fizetőpénztárt
helyettesít.

Ön is tudja meg,

hogy a The Hallwood Cash Register Company által Ameri-
kában gyártott fizetőpénztárak a legtekélyesebbek és ez idő-

szerint a legjobbak a világon,

merta The Hallwood fizetőpénztár-
nál elérhető, hogy a főnök egy pil-
lanat alatt, egy tekintésre meg-
láthatja, hány Receptért
fizető vevője és azoktól vég-
összegeben mennyi bevétele
volt, ugyanakkor azt is
látja, hogy hány vevőjének össze-
sen mennyiért adott el kézi el-
adást, valamint megtudhatja, hogy
különlegességért, vagy saját külön-
legességért hány vevője és azok-
tól összesen mennyi volt a be-

vétele. Végül óhajra még egy ötödik
végösszegező is áll rendelkezésre,
mely egy külön a körülmények-
hez mérten bármire alkalmazható.

Tehát elvitázhatlan, hogy a
The Hallwood-féle fizető pénztár,
a mely „öt” műveletet
végez, „öt” más gyártmá-
nyu fizetőpénztárral ér fel,
minthogy ezeknek csak egy
összegezőjük van és így csak
egy művelet forgalmát összegezik.

THE HALLWOOD
CASH REGISTER CO
BUDAPEST, VI., DALSZINHÁZ-UTCZA 10.

Egy Hallwood
fizetőpénztár „öt”
más gyártmányu
fizetőpénztárt
helyettesít.

Az 1895. évi cariói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel és aranyéremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a
biztos és kiváló **REUMA-SZESZ** köszvény, csusz, reuma,
gyors hatása ischias stb. ellen.

Hatása meglepő, a mennyiben gyakran még a legidősebb köszvény és csuszfájdalmakat is már néhány-
szori bedörzsöléssel teljesen megszüntette.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb 2 korona 40 fillér.

szegfü crème szegfü, májfolt, mitesser s az arc-
és kéz bőr mindennemű tisztáltsá-
gai ellen. Főuri körökben is előszeretettel használva.
Ára 1 korona.

Szegfü powder a tein-nek üdeséget s finomságot
kölesönöz. — Fehér, rózsaszín s
crème színben. Egy doboz 1 korona.

Szegfü fogpor a fogak s foghús épségben tartására.
A száját dezinficálja, a fogaknak
vakító fényt kölcsönöz. Egy doboz 80 fillér, fogkefe
1 korona

Szegfü szappan a legfinomabb toilett szappan, ki-
váló kellemes illattal. Egy darab
80 fillér.

Haj-elixir a haj hullás, kopaszodás, fejkorpa s haj-
kikopás biztos meggátására szolgál. Egy
üveg 3 korona.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes bekül-
dése után küldi a készítő:

Főraktárak Budapest: Török József gyógyszerárában, Király-u. 12. és az Egger-féle „Nádor gyógyszerár”-ban
Váczi-körut 17. — Helybeli raktár: Solymossy János gyógyszerárában (Kossuth-utca) és Lengyel Samu gyógy-
szerésznél Székelykeresztúr.

Névjegyeket és meghívó-
kat a „Székely-Udvarhely” kiadóhivatalában
Székelyudvarhelyt. (Kossuth utca) rendel-
jünk. Nagy választék, olcsó árak.

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több
mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül al-
kalmaztatik köszvény, csúznál és meghüleséknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásár-
láskor óvatossak legyünk és csak
eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony”
védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel
fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban
a legtöbb gyógyszerárában kapható. Főraktár:
Török József, gyógyszerésznél
Budapest.

Richter F. Ad. és társa,

csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Eredeti friss töltésben és csomagolásban
kapható: Nagysolymosi KONCZ ÁRMIN gyógy-
szertárában Székelyudvarhelyt.

Köhögés és rekedtség ellen nincs jobb a
RÉTHY-féle

pemetefü cukorkánál,

de vásárlásánál vigyázzunk
és határozottan RÉTHY-félét kérjünk,
mivel sok haszontalan utánzata van.

*** 1 doboz ára 60 fillér. ***
Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!

Szám. 4936—902. tkvi.

Hirdetmény.

Szederjes község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították. E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1902. január hó 8-ik** és következő napjain fog kezdődni.

Ennélfogva felhívjuk:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után, a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a tkvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíráshoz az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bejegyzésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az úton többé nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró mint tlkvi hatóság.

Székelykeresztúr, 1902. évi november 4-én.

VERESS,
kir. albiró.

Nyomatott a kiadó- és laptulajdonos Beleg Pál könyvnyomdájában Székelyudvarhelyt 1902.

SCHICHT-féle SZAPPAN VÉDJEGYE

szarvas

vagy

kulcs

Legjobb, legtartósabb és legolcsóbb szappan.
Mindenütt kapható.

KÉPES LEVELEZŐLAPOK

gyönyörű kivitelekben, legnagyobb változatban állandóan kaphatók a „Székelyudvarhely” kiadóhivatalában (Betegh Pál könyvkereskedése). **UJDONSÁGOK!**
Több százféle változat!

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva és ajánlva.

Az üvegek felszerelése a keresk. törvény mintavédelme alatt áll.

Allein echter Balsam
aus der Schutzengel-Apotheke
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch-Sauerbrunn.

hatásu gyógyszer a tüdőnek, a mellnek minden kóros állapotokban, enyhíti a hurutot, csillapítja a váladékot, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyítja a legrégebb bajokat. 2. Kitűnő hatása van a torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a lázakat. 4. Meglepően gyógyítja a gyomor- s a bél-betegségeket és szaggatásokat a testben. 5. Széliden mozditja elő a székélést s a vér tisztulását, megtisztítja a veséket, megszabadít a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az átvégycsatornák működését. 6. Nagyszerű szolgálatokat tesz fogfájáskor, odvasfogaknál és szájbajoknál, a szájnak s a gyomornak bűzét. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, új és régi forradásokra, orbáncz kiütést, varak, esetében megszünteti a fejfájást, zugást, szaggatást, közhányt, fül-fájdalmat stb. Ügyeljünk mindig pontosan az itt látható zöld apácza védjegyre. Hamisítástól legjobban megóv az, ha közvetlenül tőlem gyáramból rendelnek eredeti szab. kártya 4 korona. Bosznia és Hercegovina részére 4 korona 40 fillér. Kevesebb nem küldetik széjjel. Szétküldés csak előrefizetés vagy előleg küldése mellett.

Miért szenved ön? holott minden féle és fajta, még oly régi sebre biztos gyógyulást talál és majdnem mindig elkerüli a fájdalmas és veszélyes operálást valamint amputálást

Thierry A. gyógyszerész egyedül valódi Centifolia-kenőcs

használatánál, rendkívül jó hatásu, a sebek gyógyulásánál valamint a fájdalmak enyhítésénél utólérhetetlen. A valódi centifolium kenőcs alkalmazható: A gyermekágyasok rossz természetű mellbajainál, szoptatók mellkeményedése, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben, tolvábbá mindenféle régi sérvek, láb- és csontnyílások, sebek, folyások, dagadt lábak s csont-évesedéseknél, vágás, szurás, lövés és ütés által előidézett sebeknél; az idegen testek, pl.: üveg, szálka, homok, tövis, serét stb. eltávolításánál; mindenféle daganat, kinövés, képződmény, karbunkulus és ráknál; végre pokolvar, körömféreg, körömgöyölés, a lábnak járásközben történt kisebesülése, fagyás és égetés okozta sebek, a betegek és gyermekek fekvés általi kisebesülése, torokdaganat, meggyült vér, fülzugás stb., stb. eseteiben. — A szállítás kizárólag az összeg előre küldése mellett eszközöltetik. Két tégely csomagolással, postai szállítási díjjal együtt 3 korona 60 fillér. Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Arra kérek mindenkit, hogy óvakodjék a hatáskülső hamisítások vevésétől s arra ügyelni, hogy a tégelybe van-e a fenti védjegyem és czégem: Thierry (Adolf) Limited gyógytára az „Órangyal Pregradában, égetve.

Ezen gyógyhatásukban fölülmulhatlan két szer nemcsak a romlásnak nincs kitéve, sőt ellenkezőleg, minél régebb, annál értékesebb és hathatósabb, nem árt sem a fagy, sem a ménnel járnak, legalább az orvos érkeztéig, természetesen nem szabad hamisítványokat vagy hasonló feldicsért érték- és hatáskülső ugynevezett pótszereket venni, melyekért a pénz haszontalanul dobják ki, hanem mindig ezen rég kipróbált olcsó és megbízható, emellett teljesen ártalmatlan, világhírű szereket kell használni, melyeknek minden családban az eshetőségekre készenlétben kellene lenni. Hol olyant nem kapunk, mely a valódiság minden jelet magán viseli, rendeljük meg egyszerűen direkte és czimezzük: Thierry (Adolf) Limited „Órangyal-gyógyszertár” Pregrada Rohitsch-Sauerbrunn

mellett. Központi raktár Budapest Török F. gyógyszerházban, Zágrábban Mittelbach S. gyógytárban és Bécsben Hradi L. gyógytárban.

